

**Linards Rozentāls**

atvedīs Eneagrammu uz Tukumu

**ĢIMENEI** 12.lpp.



**PEDAGOĢIJA** 10.lpp.

**Inguna Gruzniņa**

iedvesmo dibināt kristīgu skolu



**MŪSĒJIE** 14.lpp.

Saticīgā Bergu audžu - ģimene



# Celamāize

MĒS PIEDERAM DEBESĪM!

**Nr. 2/3** | 2015. gada 27. marts

| AVĪZE PAR ZIEDOJUMU |



**Ceturtdien, 29.janvārī ap 20 cilvēkiem pulcējās uz lūgšanu vakaru, pieņemot lietošanā jauno lūgšanu svečturi. Ideja par tā izgatavošanu radās jau pirms vairākiem gadiem, bet pie tā īstenošanas nonācām tikai tagad.**

**To** Tukuma dievnamam uzdāvinājis un kā pirmais sveci iededza cienījamais uzņēmējs un draudzes padomes loceklis Ainars Birkmanis, SIA „Porta” īpašnieks.

Sasaiste ir faktā, ka Tukuma dievnams dibināts trīsvienīgā Dieva vārdā, un to atklāj notikums par Mozu un “Deģošo ērkšķu krūmu”, precizēja mācītājs: „Mūsu gadījumā 40 dienas vai 40 gadi ir tās 40 sveces, kas vijas pa serpentīna ceļu

ap dzīves kalnu gan augšup, gan lejup – līdzīgi kā rit mūsu dzīve. Ir atstāta vieta skatītāju iztēlei. Noslēdzošais elements ir centrālais elements ir galvenā svece, uz ko mēs tiecamies kā uz Kristus gaismu, kas mums dod spēku, cerību un izstāro mīlestību. Per aspera ad astra – mēs tiecamies caur ikdienas ērkšķiem uz zvaigznēm. Manuprāt, metālmākslinieki ir lieliski tikuši galā ar darba uzdevumu.”

TURPINĀJUMS → 10. LPP



## Dievkalpojumi un notikumi:

**Svētdien, 29. martā** plkst. 11:00 – Pūpolsvētdienas dievkalpojums  
**Ceturtdien, 2. aprīlī** plkst. 18:30 – Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums  
**Piektdien, 3. aprīlī** plkst. 11:00 – Lielās Piektdienas dievkalpojums  
**Sestdien, 4. aprīlī** plkst. 22:30 – Lieldienu nakts dievkalpojums  
**Svētdien, 5. aprīlī** plkst. 11:00 – Lieldienas, Kristus Augšāmcelšanās svētku dievkalpojums

**Ceturtdien, 9. aprīlī** plkst. 11:00 dievkalpojums pansionātā Rauda  
**Sestdien, 11. aprīlī** plkst. 11:00 dievkalpojums draudzes senioriem un sadraudzība  
**Otrdien, 14. aprīlī** plkst. 13:00 atsākas Bībeles stundas baznīcas sakristejā  
**Svētdien, 19. aprīlī** pēc dievkalpojuma notiks draudzes padomes sēde



## Mans mērķis - atsifrēt Tukuma dievnamu

„Tas ir pareizi, ka progresīvais mācītājs Mārcis Zeiferts meklē Tukuma dievnamam savu „odziņu”, lai piesaistītu plašāku sabiedrību un tūristus, jo arī dievnamam jādarbojas brīvā tirgus ekonomikas apstākļos. Trumpji ir iekštelpu plašums un monumentālie balkoni, kā arī 36 soli kā valsts aizsardzības pieminekļi, kam jāiziet caur kompleksu restaurāciju,” – atzīst arhitektūras vēsturnieks Ilmārs Dirveiks, ko intervēju draudzes uzdevumā.

### IZTAUJĀJA A.DEĢIS

**Vai pirmā arhitektoniskās izpētes stadija Tukuma dievnamam ir noslēgusies?**  
**I.D.:** - Jā, kā viens no pirmajiem soļiem pērn

notika arhitektoniski – mākslinieciskā inventarizācija baznīcai. Tur tiek lietota visām vēsturiskām ēkām aprobēta metodoloģija. Ideālā gadījumā apzinot arī vēsturiskos dokumentus, pie kā paralēli strādā cienījamā Inta

Dišleres kundze. Banāls salīdzinājums – ēkai tāpat kā slimniekam ir jānosaka diagnoze. Jo arhitektūras pētniecība un vēsturisko ēku atjaunošana ir daudzslāņains pasākums.

TURPINĀJUMS → 4. LPP



# Neparastā žēlastības diena

## Jņ. 12,12-19

86 400 sekundes jeb 24 stundas ir vienas dienas garums. Tieši tikpat gara bija arī diena, kad Jēzus iejāja uz ēzeļa kumeļa Jeruzalemē. Garuma, sekunžu un stundu ziņā tā ne ar ko neatšķiras no citām Palmu svētdienām.

### MĀRCIS ZEIFERTS

**E**vaņģelistam Jānim, kas mums atstāta seno notikumu par Jēzus ierašanos Jeruzalemē, acīmredzami ir bijis svarīgi iesākt ar nelielu un īsu piezīmi par to, ka „otrā dienā” liels ļaužu pūlis nāca uz Jeruzalemi, jo tie bija uzzinājuši, ka svētkos pilsētā būs arī Jēzus pats. Šī „otrā diena” Evaņģēlija stāstā ir vērā ņemama piezīme, lai tās dienas notikumi uz mums runātu arī vēl pēc tik daudziem gadiem.

Ar ko gan 86 400 sekundes tajā vienīgajā Palmu svētdienā, kad Jēzus ieradās Jeruzalemē, ir tik atšķirīgas no citām dienām, citām tūkstošiem un simts tūkstošiem sekunžu citā laikā? Kā tas varēja atgadīties, ka tik krasi izmainījās ļaužu gavilējošais un priecīgais noskaņojums, ka vien dažas dienas vēlāk ļaudis ļāva Jēzum mirt baisā un moku pilnā nāvē?

Ir zināma tā saucamā haosa teorija, kura tiek balstīta uz matemātiskiem pieņēmumiem un fizikas likumiem. Ir kāds teiciens, kas raksturo haosa teoriju, proti, ka, ja kaut kur pasaulē kādā zemes malā taurenis novicina savus spārnus, tad kaut kur citur var rasties viesuļvētra. Ar haosa teorijas palīdzību mēģina skaidrot laika apstākļus, šeit var minēt piemērus kaut vai no ceļu satiksmes, kā rodas sastrēgumi, tiek skaidroti dažādi medicīniski simptomi, bet arī ekonomiskās likumsakarības vai norises mediju pasaulē, kā tās ietekmē sabiedrību. Psihologijā haosa teorija ir līdzeklis, kas palīdz izskaidrot stostīšanās iemeslus. Kriminologi ar šīs teorijas palīdzību mēģina saprast pastrādātos noziegumus, kas izdarīti, piemēram, pēkšņā afekta stāvoklī.

Par cēloni radītajam haosam var kļūt dažādas lietas, kam varbūt pirmajā brīdī pat nav acīmredzams iemesls. Bībelē izteiksmīgākais piemērs kā haosa teorijas apstiprinājums ir senais stāsts par grēkā krišanu. No viena nevainīga augļa ēšanas cilvēkiem acis tapa atvērtas, un viņi ieraudzīja, ka pasaule ir neglābjami mainījusies. Dieva bilde viņos bija ieplaisājusi un drīz vien pārvērtās neskaitāmās lauskās. Ādamu un Ievu pārņēma bezgalīgs kauns un vainas apziņa. Lai slēptos, viņi ietērpās vīģes lapās un bija spiesti skaisto paradīzes dārzu atstāt. Skaistā paradīze pārvērtās par lielāko murgu viņu dzīvē. Šī viena diena

Jēzus šīs 86 400 sekundes Palmu dienā izmantoja, lai cilvēkiem radītu lielo lēnprātības un mīlestības zīmi.

paradīzē līdz nepazīšanai pārvērtā visu pasauli.

Taču kas īsti notika Palmu dienā Jeruzalemē? Kā gaviļu pilnais, pacilātais noskaņojums, ar ko sagaidīja Jēzu Jeruzalemē, varēja izraisīt tādu neizskaidrojama haosu Lielajā Piektdienā? Ir skaidrs, un Bībele arī nesaka, ka viss līdz Palmu dienai Jēzus dzīvē bija vislabākajā kārtībā. Evaņģēliji mums šajā ziņā jau no paša iesākuma rāda, kā ar tādu nenovēršamību Jēzus tiks piesists krustā. Jēzus pats ir arī vienīgais, kas savu ceļu uz Golgātu izprot, kamēr mācekļiem Viņa ceļš bieži vien ir nesa-protams. Mācekļi nesaprot, kāpēc Jēzum vajag ciest, mirt krustā un trešajā dienā celties augšām.

Cauri ļaužu uzgavilējošajam pūlim Jēzus dodas pretī savai galējai pamestības stundai – nodevībai, zaimiem, apsmieklam, vardarbībai un krusta nāvei. Jēzus ir ceļā, lai paliktu pilnīgi viens pie krusta. Arī mūsu dzīvē notiek lietas, kuras mēs nevaram saprast

un kuras ir grūti pieņemt – slimība, vientulība, dažādi pārbaudījumi un ciešanas. Jo tuvāk mēs tam nākam, jo mazāk paliek atbilžu un izskaidrojuma. Ciešanas pārbaudījumos šķiet bezjēdzīgas un nepanesamas. Mēs sāpēs un savos jautājumos izsaucamies, kāpēc un no kurienes mums tas? Viss šķiet kā liels un bezjēdzīgs haoss bez izskaidrojuma, kas ved kādā neizbēgamā nolemtībā.

Ir kāds stāsts par jaunu kareivi, kas nokļuva bezcerīgā kaujā. Ienaids bija uz pēdām jaunā vīriša cīņas biedriem. Viņi bezpalīdzīgi cīnījās un iesāka atkāpšanos. Ienaids viņus vajāja pa pēdām.

Jaunais kareivis skrēja, cik varēja, bet drīz saprata, ka ir atgriezts no pārējiem. Viņu pārņēma bailes un šaubas. Viņš nonāca pie kādas klints, kurā bija kāda klints sprauga. Zinādam, ka ienaids viņam ir uz pēdām, viņš bezpalīdzīgi nolēma paslēpties. Viņš nokrita uz sejas zemē un sāka savās bailēs un šaubās kliegt uz Dievu, sauca savā izmisumā pēc palīdzības. Viņš pat pārmeta Dievam, ka tas ir tik daudz cilvēkus noraidījis un nav paklausījis viņu lūgšanas. Viņš solījās Dievam, ja tas viņu izglābs, visu atlikušo dzīves daļu tam kalpot.

Kad jaunais kareivis paskatījās uz augšu, viņš ieraudzīja zirnekli, kas virs klints ieejas bija sācis būvēt zirnekļa tīklu. Kamēr viņš novēroja zirnekļa filigrāno darbu, kareivis pie sevis ironiski domāja – es taču Dievam lūdzu pēc palīdzības, bet Viņš man atsūtīja zirnekli. Kā gan zirneklis man spēj palīdzēt? Savā sirdī viņš no bailēm trīcēja, ka ienaids drīz viņu atradīs un nogalinās.

Nevajadzēja gaidīt ilgi, līdz jaunais kareivis izdzirdēja balsis, kas tuvojās alai. Viņš dzirdēja, kā haotiski un nekontrolēti sitās viņa sirds. Kareivis atkāpās un ierāvās pašā alas dziļumā, cerēdams vēl uz kādu pārsteiguma brīdi, lai varētu ienaidniekam negaidīti uzbrukt. Pie alas ieejas ar ieroci rokās pienāca ienaids un nostājās pie alas. Kad viņš gribēja doties iekšā, viņš atklāja zirnekļa tīklu, kas pilnībā bija nosedzis ieeju alā. Viņš atkāpās un noteica saviem biedriem: „Te neviena nav. Alas ieeju ir aizšķersojusi zirnekļu tīkli. Ejam tālāk.”

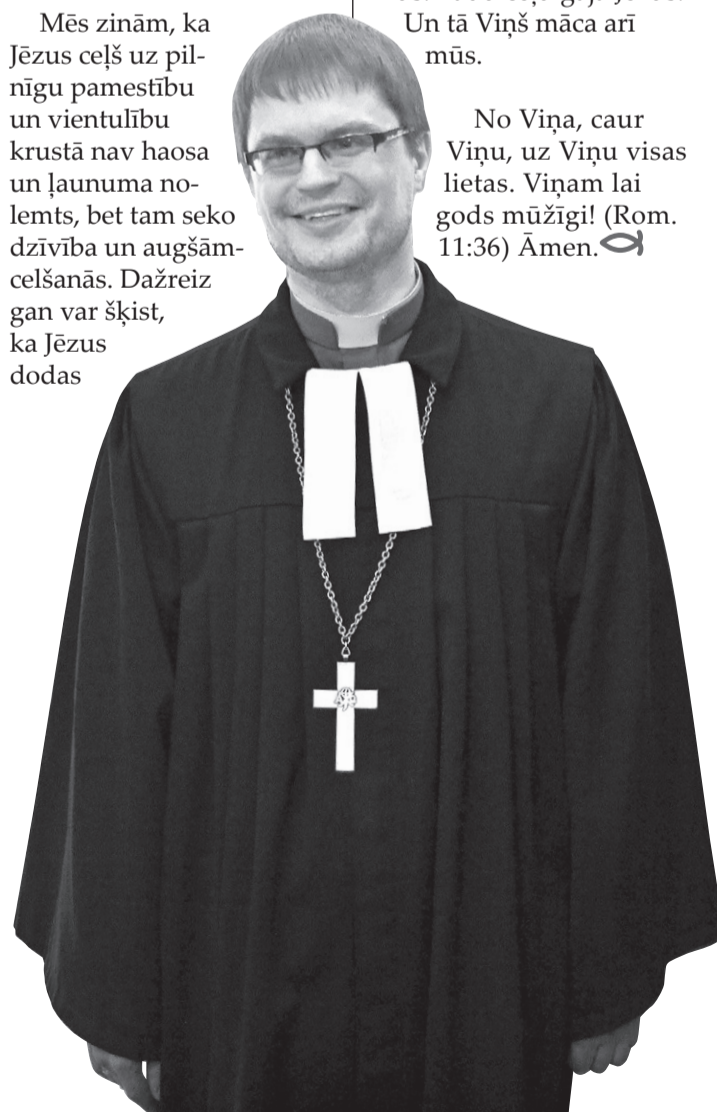
Vairākus gadus vēlāk jaunais kareivis bija kļuvis par sludinātāju un kļuva daudziem par stiprinājumu brīžos, kad viss izskatījās neglābjami bezcerīgi. Viņš rakstīja: „Kur ir Dievs, zirnekļu tīkli ir kā akmens mūris. Kur Dieva nav, akmens mūris ir kā zirnekļa tīkls.”

Mēs zinām, ka Jēzus ceļš uz pilnīgu pamestību un vientulību krustā nav haosa un ļaunuma nolemts, bet tam seko dzīvība un augšāmcēšanās. Dažreiz gan var šķist, ka Jēzus dodas

uz savu krustu ar tādu kā bezcerīgu nolemtību un taps iedzīts strupceļā, kur viņu neizbēgami atradīs ienaids.

Jēzus šīs 86 400 sekundes Palmu dienā izmantoja, lai radītu cilvēkiem lielo lēnprātības un mīlestības zīmi. Caur to Viņš mums katreiz no jauna atklāj, ka mēs drīkstam un mums šajā haosa un ļaunuma pārņemtajā pasaulē ir jāiemācās Viņam uzticēties. Dievam ir plaša sirds, un vieta pie Viņa atrodas katram, kas to meklē. Vēl vairāk, Jēzus mums atgādina, ka katra Viņa žēlastībā dotā diena ir ļoti neparasta, ko mēs nekad neesam piedzīvojuši nedz pirms, nedz arī mēs to kaut kad vēl piedzīvosim. Izmantosim mums atvēlēto laiku, lai citam padodu savu laipno roku, sniegtu palīdzību, izteiktu kādu labu vārdu vai pamudinājumu, kas palīdzētu pārvarēt uzliktās problēmas un pārbaudījumus. Tādu ceļu gāja Jēzus. Un tā Viņš māca arī mūs.

No Viņa, caur Viņu, uz Viņu visas lietas. Viņam lai gods mūžīgi! (Rom. 11:36) Āmen. ☩





# DRAUDZES MAKS IR DROŠĀS ROKĀS

Tukuma draudzes priekšnieks **Vladimirs Akimovs** (kopš 2009.gada) „Celamaizes” lasītājiem atklāj dažus faktus, kā veidojas gada budžets un cik svarīga ir laba pārvaldība.

**Kad** es sāku kalpot par draudzes priekšnieku, bija parādi gan pret LELB Virsvaldi par veselu gadu, gan komunālo maksājumu parādi par siltumenerģiju un elektrību. Ieguvām finansiālu atbalstu no mūsu draudzēm Vācijā un Enšedas draudzes Zviedrijā – kā parādu dzēšanai, tā arī sociālam darbam ar maznodrošinātām ģimenēm, Zupas virtuvei (vairāk nekā 100 apmeklētāju) un Svētdienas skolai. Zupas virtuvi dāsni atbalsta Lestenes maiznīca, SIA „Dekšņi” u.c. Mums izdevās sakārtot ieņēmumus no saimnieciskās darbības – izīrējot draudzei piederošos nekustamos īpašumus un plānveidīgi iekasējot nomasnaudas. Par to atbild zemes ierīkotāja un īpašumu apsaimniekotāja Vineta Salmane – uz līguma pamata. Pašlaik ar visiem agrākajiem parādniekiem panāktas vienošanās par parādu dzēšanu. Tagad draudzes budžets

vērtējams kā stabils un vērst uz attīstību.

Draudzes īpašumu pārdošana drīkst notikt tikai izņēmuma gadījumā, jo mums godam jāuztur iepriekšējo paaudžu sarūpētais mantojums un vēlāk jānodod nākamajām paaudzēm. Ja mēs pārdotu savus zemes īpašumus, nokautu vistu, kas dēj zelta olas. Tiesa gan ir viens liels gabals Veļķu ciematā individuālās apbūves zonā, kur regulāri jāpļauj, un tam nav nekāda racionāla pielietojuma. Pagaidām lieli zemes gabali Lauktechnikas rūpnieciskajā zonā gaida savus nomniekus, jo nav radies industriālais parks. Uzņēmēji (investori), kas vēlētos šīs neapgūtās platības izmantot savā saimnieciskajā darbībā, noteikti saņems pašvaldības nekustamā īpašuma nodokļa atlaides. Tā ir mūsu budžeta palielināšanas iekšējā rezerve.

Saistībā ar SEB bankas aiziešanu no Tukuma pilsētas, ir atvērts otrais konts bankā „Citadele”, lai veiktu skaidras naudas ziedojumu (kolektes) inkasāciju. Tiem draudzes locekļiem, kas veic ikgadējā ziedojuma pārskaitījumu internetā, rekvizīti SEB bankā nemainīsies. Laipni aicinu draudzes brāļus un māsas

vērsties ar jautājumiem, kā tiek izlietoti ziedojumi un kā saimnieciski organizējam draudzes dzīvi.

Tiem, kas vēlas konkrēti atbalstīt Svētdienas skolu vai Diakoniju, būtu jānoformē kā mērķziedojumi, no kā mums nav pienākums 10% pārskaitīt LELB Virsvaldei. Pagaidām neesam tikušies ar Tukuma uzņēmēju biedrību, lai viņus piesaistītu kā baznīcas projektu mecenātus, taču tas ir dienaskārtībā. Ar tiem uzņēmējiem, kas sastopami dievkalpojumu, šos jautājumus pārrunājam individuālā kārtā. Ja uzņēmēji ziedo konkrētu summu mums kā sabiedriskā labuma organizācijai, viņi saņem uzņēmuma ienākuma nodokļa atlaides no VID. Zeme zem PII „Karlsone” ir ieguldīta kā Tukuma draudzes līdzdalība PPP (Publiskās un privātās partnerības) projektā, tāpēc šajā gadījumā zemes nomu neprasām.

Lai akumulētu līdzekļus plānotajiem dievnama rekonstrukcijas darbiem, esam nodibinājuši Baznīcas atjaunošanas fondu. Tajā ieguldīti līdzekļi no dzīvojamās mājas realizācijas Talsu ielā 6 (kas bija pilna ar iedzīvotājiem un sliktā tehniskā stāvoklī – A.D.) un no zemes gabalu pārdošanas pašvaldībai veloceliņa ierīkošanai Lauk-

technikas mikrorajonā gar Zemītes ielu. Šeit novērtējumu pirms pārdošanas izdarīja neatkarīgi vērtētāji par vidējām tirgus cenām. Tāpēc mēs bijām spējīgi veikt līdzfinansējuma iemaksu ERAF apjomīgajā projektā dievnama logu un durvju restaurācijai.

Kādreiz Tukuma draudzē pilnu laiku kalpoja divi mācītāji, taču patlaban ar to tiek galā enerģiskais Mārcis Zeiferts un draudzes padomei nav tieši pieprasījis sev palīgu.

Lai ekonomētu izdevumus par elektroenerģiju, esam uzstādījuši taupīgās LED spuldzes lielajās lustrās un citviet. Atvērtais baznīcas princips tiks piemērots vairāk vasarā – gaišajā gadalaikā, tāpēc tas nepalielinās elektroenerģijas patēriņu.

Ar Tukuma Valsts ieņēmumu dienesta nodaļu mums ir laba sadarbība, vairs nekādas revīzijas neuzsūta un aizrādījumu nav. Prasmīga grāmatvede pie mums strādā amatu apvienošanas kārtībā.

Kopējais plānotais draudzes budžets uz 2015. gadu ir 102 970 EUR, tajā ir pilnībā sabalansēti ieņēmumi ar izdevumiem. Ienākumi no kolektēm un ziedojumu kastēm prognozēti 17074 euro, bet no

draudzes ikgadējā maksājuma – 7500 euro, citi ziedojumi – 9765 euro. Ziedojumi ir ļoti būtiski, jo ieņēmumi no saimnieciskās darbības atkarīgi no ekonomiskās situācijas valstī un tie tikai papildina ziedojumus, paldies Dievam šogad šajā pozīcijā rēķināmies ar 68271 euro. Izdevumi sadaļā sešu darbinieku algām tiek novirzīti 44084 euro (ietverot sociālo nodokli, iedzīvotāju ienākuma nodokli un grāmatvedības pakalpojumus). Administratīvie izdevumi paņēmu 5880 euro, baznīcas un draudzes nama uzturēšana prasa 8377 euro, draudzes nozaru budžets, ieskaitot atbalstu b/d skolotājam – 3380 euro, izdevumi pasākumu norisei – 7271 euro. Nodokļos aizies 20646 euro, bet maksājumus LELB Baznīcas kopīgiem mērķiem – 6356 euro. Tas ir kā mūsu orientieris un darbības plāns, lai sakārtotu naudas plūsmu. Budžetu speciāli negrozām, tikai taisām nelielas korekcijas pēc aktuālās situācijas. Veidot uzkrājumus nebaltām dienām nepieprasa baznīcas Satversme vai iekšējā kārtība, taču neliels pārpalikums būs. ☪

**UZKLAUSĪJA A.DEĢIS**

(TURPINĀJUMS SEKOS).

## Isziņas

■ **Jauns iesvētes mācību cikls iesāksies trešdien, 22. aprīlī plkst. 18:15.** Norises vieta – Tukuma luteriskās baznīcas sakristeja. Visiem interesentiem pieteikties baznīcas kancelejā. Tuvāka informācija pa tālr. 63122305 vai mob. 20221951. Kristību un iesvētību dievkalpojums notiks 31. maijā. Vairāk informācijas par kristībām un iesvētībām lasīt mājas lapas sadaļā dievkalpojumi.

■ **2. februārī SIA “A.I.G.” draudzes valdei** iesniedza izstrādāto Tukuma evaņģēliski luteriskās baznīcas atjaunošanas koncepciju, kas tika izstrādāta Dr. arch. Ilmāra Dirveika vadībā. Ar pilnu atjaunošanas koncepciju ir iespējams iepazīties draudzes mājas lapā sadaļā dievnams.

■ **5. martā Raudas pansionātā** notika dievkalpojums ar Sv. Vakarēdienu, kurā pulcējās ap 40 pansionāta iemītnieku.

■ **15. martā dievkalpojumā** piedalījās Slokas evaņģēliski luteriskās draudzes koris. Pēc dievkalpojuma notika neliels sadraudzības brīdis kopā ar draudzes kori un Slokas mācītāju Aivaru Gusevu.

■ **Draudzes valde marta sākumā Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijā** iesniedza vēstuli ar lūgumu finansiāli atbalstīt baznīcas tehniskā projekta izstrādi. Kopēja darbu tāme sastāda 20595,41 EUR.

■ **Lielajā Piektdienā baznīcas altāri klās jauna altārsega**, kuru gatavo tukumnieku šūšanas darbnīca SIA „Naoss”. Altārsegas pagatavošanai bija nepieciešams turpat viss marta mēnesis.

■ **23. aprīlī draudzē iesāksies jauns izglītības projekts „Tēvi ir svarīgi”.** Programmas mērķis ir sniegt atbalstu tēviem, lai veicinātu aktīvu iesaistīšanos bērnu audzināšanā un ģimenes dzīvē kopumā,

veidot izpratni par ģimenes locekļu emocionālajām vajadzībām. Programma „Tēvi ir svarīgi” tapusi Nodibinājuma „Centrs Dardedze” speciālistiem sadarbojoties ar tēviem, kas paši audzina bērnus pirmsskolas vecumā un ir gatavi dalīties pieredzē, lai iedrošinātu arī citus apzināties, cik tētis ir svarīgs bērna dzīvē. Grupu vadīs mācītājs Mārcis Zeiferts, kurš gada sākumā apmeklēja tēvu kursus „Dardedzē”. ☪

Kā kuriozu konstatēju, ka nav zināma Tukuma baznīcas pulksteņa mehānisma atrašanās vieta. Ar pāris telefona zvaniem noskaidroju, ka tas glabājas Rundāles pilī.

←TURPINĀJUMS no 1. lpp.

■ **Vai jums ideālā gadījumā bija jāaizrokas līdz tam laikam, kad bija mazāki vēlāko gadsimtu uzslāņojumi?**

**I.D.:** - Protams, ka man kā arhitektūras pētniekam mērķis bija atšifrēt un lasīt šo dievnama ēku. Kas aiz kā stāv gan materiālā, gan vēsturiskā ziņā.

■ **Atgriezties uz baroka laiku krāšņumu ir iespējams?**

**I.D.:** - Tas nav iespējams un nemaz nav nepieciešams. Jāsaglabā un jāatjauno tas dievnama tēls un veidols, kas veidojies 19. gadsimta pirmajā pusē ap 1829.-1830-to gadu un 1850-1860-tajos gados – divos lielos piegājienos. Avotos ir kļūdaini pieraksti par griestu koka velvju izcelsmi.

■ **Kopš Atmodas ir pagājuši apmēram 25 gadi. Vai ir pieļautas kādas kļūdas remontdarbos, ēkas līdzšinējā uzturēšanā?**

**I.D.:** - Ir veikta arī dievnama vizuāla tehniskā stāvokļa apsekošana. Tāpat fināla stadijā ir dievnama kompleksās atjaunošanas koncepcija, pārskatot un izvērtējot līdzšinējos atjaunošanas pasākumus. Esam secinājuši, ka svarīgākais, par ko jādomā skaistā dievnama saimniekiem, ir jumts un torņa smailes segums. Torņa smaile ir pakļauta ievērojamai meteoroloģisko apstākļu ietekmei. Smaīļu remonts ir dārgs un specifisks pasākums. Izrādās, ka pēc 2000-tā gada veiktais remonts nav uzlabojis smailes stāvokli. Diemžēl kapara segums ir uzlikts ļoti nekvalitatīvi un savienots neprasmīgi – bez dubultām ielocēm (falcēm). 2005. gada vētra daļēji to atplēsa vaļā. Tagad es raksturotu torņa augšas telpu, kur apmeklētāji drīkst uzkāpt, kā „planetāriju”, jo tur smailes jumtam cauri spīd tādas kā mazas zvaigznītes, it kā segums būtu sašauts. Pieņemu, ka viens no iemesliem ir līdzekļu taupīšana, iztiekot bez laba būvuzrauga, kurš profesionāli sekotu izpildītāja darbam un dotu garantijas par kvalitatīvu gala rezultātu. Traģiska vēsts ir tā, ka tas segums būs jāliek no jauna. Augšas telpā ir sasalušas



ūdens peļķes, un koksni skārusi balta sēne, kas pat nespeciālistam liecina par bīstamo koksnes trupī. Torņa apakšējās daļas dzegā un stūros mitruma iespaidā ir bojājumi. Kas attiecas uz joma kārniņu pārsegumu, tam visu laiku

kami estētiski un nākotnē būtu no tiem jāatbrīvojas. Taču šobrīd dievnama sakārtošanai tas nav prioritāri. Ierīkot dievnamam grīdas apkuri nebūt nav vienkārši, jo tas ir komplikēts pasākums, kur jāņem vērā daudzi faktori: katras

tus novadīšanai, padomju laikam raksturīgā betona apmale ap dievnamu pa perimetru aiztur grunts mitruma iztvaikošanu. Tāpat vēsturiski aizbērtās kapenes zem baznīcas veicina mitruma iedarbību uz ārsienām. Kopš 1773. gada tika izdota pavēle, kas aizliedza apbedījumus baznīcās. Iespējams, ka, aizberot apbedījumus, cerēja radīt papildus stabilitāti sienām, kas deformējās, izklaujoties uz āru. Jo sākotnēji pašreizējie milzīgie atbalsta kontrforsī vēl nebija. Esmu pārliecināts: Tukuma baznīcā mūra velves nekad nav bijušas, bet gan koka iekaru kopnes, un Intas Dišleres atrasto iekštelpu zīmējumu ar trijām velvēm un stabiem, kā arī baltimelno marmora flīžu grīdu (to npublicējām „Ceļamaize” nr.1 – A.D.) ļoti nosacīti varētu attiecināt uz Tukumu. To apgāž arhitektūras analīze un loģika.

Kā kuriozu konstatēju, ka nav zināma Tukuma baznīcas pulksteņa mehānisma atrašanās vieta. Ar pāris telefona zvaniem noskaidroju, ka tas glabājas Rundāles pilī. Mehānisms bija pārvests un „pazudis tulkojumā”, nevis nozagts. ■ **Vai ir tapušas**

**aplēses, cik varētu izmaksāt dievnama pilnā rekonstrukcija? Varbūt draudzei būs jāvāc lieli ziedojumi.**

**I.D.:** - Mēs iedosim tuvinātus aprēķinus. Bet ziedojumi nav īstais ceļš. Šobrīd daudzas Latvijas baznīcas operē ar milzīgām summām no dažādu Eiropas Savienības fondu piešķirumiem. Bada laiki ir beigušies! Man neviens vairs neiestāstīs, ka baznīcām nav naudas, ja mēs strādājam ar milzīgām (viņu) summām. Visās galvenajās kristīgajās konfesijās. Luterāņu un katoļu baznīcas taisa remontus par simtiem tūkstošiem euro. Rodas jautājums par spēju piesaistīt šādu projektu līdzekļus draudzē vai pat par profesionālu projektu rakstītāju algošanu. Protams, lokāliem remontdarbiem mēdz ziedot arī kādi turīgāki draudžu locekļi.

Tas ir normāli, ka sakristejā logiem priekšā ir dzelzs restes, jo, diemžēl, mēs nedzīvojam godīgā, dievbijīgā sabiedrībā. Tehnoloģijām ejot uz priekšu, dzelzs restes var aizvietot ar dažādas pakāpes trieciendrošiem stikliem kā Doma baznīcā, un uz to pašu gaida Nurmuižas

✓ **Tas ir interesanti, ka baznīca mainās, lai kļūtu ļoti publiski pieejama. Es vēroju, kā luterāņu baznīcām altāra zona kļūst multimediāla un daudzfunkcionāla. Tur ietilpst gan kandelārs sveču novietošanai, gan kristāmtrauks, pulsts Svēto Rakstu lasīšanai, vieta korim un orķestrim, dažiem arī bērnu zonas.**

ir jāseko līdz. Kārniņa kores vēja spiedienā var būt izkustējušās. Ziemeļu pusē, kur atrodas dievnama dūmeņi, caur jumtu uz konstrukcijām pil vīrsū ūdens, spraugas aizbāztas ar izolācijas vati utml. Darbs ir veikts nekvalitatīvi. Tāpēc torņa remonts ir uzskatāms par (prozaisku) prioritāti. Ir draudzes, kas ik gadu pieprasa Valsts Kultūrkapitāla fonda finansējumu, lai zeltītu apustuļu figūras altāra retablā, kamēr notekcauruļu tehnēs aug kociņi. Modernie radiatoru un baltais banālais rīgipša apšuvums sienām patlaban neizskatās pietie-

baznīcas telpa ģeometriski ir citādāka, jāņem vērā solu forma, jāmodelē gaisa plūsmas, jo jāuztur noteikts mitruma režīms un stabili vēsa temperatūra – ap + 12 grādiem. Tādēļ pie viena galda būtu jāsežas pasūtītājam (draudzei), arhitektam – projektētājam, apkures speciālistam. Formula ir šāda: siltums cilvēkam, nevis ēkas sildīšanai. Ja ir pievilkti pilsētas centrālā apkure, siltuma nesējs var būt arī ūdens, bet jautājums ir par optimālu izvietošanu, kas varētu būt pagrīdē – starp ķieģeļiem un soliem.

Kaut gan notekcaurules pilda savu uzdevumu lie-

«Patiess garīgums nenožīmē meklēt perfektumu, kontroli vai ceļu uz nākotnes pasauli. Tas nožīmē meklēt vienotību ar dievišķo tagad.»

«Kailā tagadne» Ričards Rors

GRĀMATPLAUKTS 5

Celamaize

2015. gada 27. marts

baznīca Laucienas pagastā. Tas, kā Tukuma draudze izlēma restaurēt dievnama logus un durvis par ERAF līdzekļiem, ir ārkārtīgi pareizs un hrestomātisks ceļš. Par to mēs nešaubāties un to gari neapprakstām kopējā dievnama atjaunošanas koncepcijā. Jo šo logu izgatavošana ir precīzi datēta perfekta sava laika liecība. Taču vitražu restaurācijai gan nāksies rakstīt citu projektu.

#### ■ Kad jūs šo koncepciju prezentēsīt draudzes padomei?

**I.D.:** - Draudzes padome jau to ir saņēmusi un iepazīsies. Nepārtraukti strādājam ciešā kontaktā ar mācītāju Mārci Zeiferu. Tur taps simtiem sīku papildinājumu. Koncepciju oficiāli nodevām 2. februārī. Šai koncepcijai faktiski ir rekomendējošs raksturs. Būtu jākopj masīvie āršēnu kontrforsī, kas apaug ar sūnu. Piesaisīt restauratoru kompāniju nav šā brīža uzdevums. Tas ir interesanti, ka baznīca mainās, lai kļūtu ļoti publiski pieeja-

certzāli ar prožektoriem un apskaņošanas pultīm – mikrofoniem.

Pašreizējā Tukuma baznīcas „tribīne” Svēto Rakstu lasījumiem ir murgs, un to steidzami jāmet laukā. Tās vietā varētu izgatavot interjeram stilistiski pieskaņotu pulti. Piemēram, torņa apmeklēšanai varētu izstrādāt veselu scenāriju, lai būtu īstā noskaņa, un liekos solus pārnest tur augšā, lai būtu kur pasēdēt un atpūties... Jo, lai iegūtu plašāku platību, pašlaik solu ir par daudz. Nenoslogotos solus varētu arī pārcelt uz draudzes namu. Bez šaubām, mums jābūt gataviem tiem dažiem brīžiem gadā – Ziemassvētkos, Lieldienās utt., kad dievnāmā sanāk cilvēku maksimums. Ierosinu kanceli, kas uzsēdināta uz granīta kolonnas, pārvietot 1,5 vai divus metrus altāra virzienā. Tad mācītāju i labāk redzēs (vismaz ¾ baznīcēnu), i labāk dzirdēs. Tas, protams, būtu jāsaskaņo ar Valsts kultūras pieminekļu inspekciju. Jo vēsturiski Tukumā pastāvēja



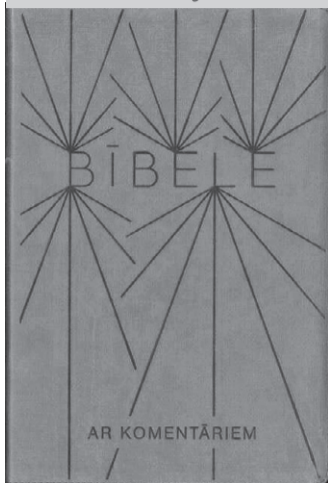
ma. Es vēroju, kā luterāņu baznīcām altāra zona kļūst multimedijāla un daudzfunkcionāla. Tur ietilpst gan kandelārs sveču novietošanai, gan kristāmtrauks, pulsts Svēto Rakstu lasīšanai, vieta korim un orķestrim, dažiem arī bērnu zonas. Liepupes baznīcā ir ierīkota apsildāma telpa no baltām plastikāta un stikla sienām, ko no laba prāta Valsts Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcija nepieļautu. Labāk būtu uzstādījuši infrasarkanu sildītāju. Tas ir uzjautriņoši, ja baznīca faktiski pārvēršas par vietējo kon-

kancelaltāris, kad mācītājs ir vislabāk redzams.

#### ■ Tas ir pozitīvi, ja Tukuma baznīcas torni izmantojam kā pilsētas tūristu magnētu?

**I.D.:** - Tā tas ir, vai tas ir vēlamais? Praktiski tur neplūst cilvēku pūļi. Tikai retumis iekļūst pa kādam. Saprotu, ka baznīcai jākļūst mūsdienīgai, atvērta, un līdz kaut kādai robežai tie ir ieguvumi. Viss ir atkarīgs no mācītāja, no viņa sakariem un no Draudzes priekšnieka saimnieciskuma un esošo līdzekļu racionāla izmantojuma. ☪

### Gāmatu apskats meklētājiem

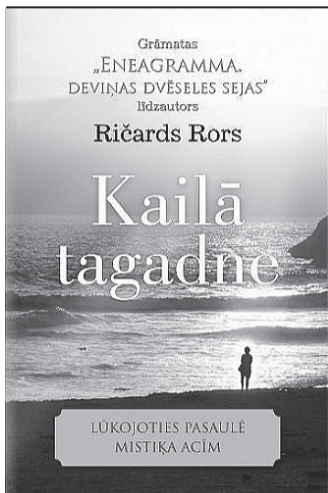


#### BĪBELE AR KOMENTĀRIEM

**1965.** gada revidētais teksts ar starpkonfesionāliem vēsturiski-teoloģiskiem komentāriem. Pirmais šāda veida izdevums latviešu valodā. Komentāri tulkoti no vācu valodā izdotās Štutgartes Bībeles. Bībelei pievienoti: ievadi atsevišķām grāmatām un Bībeles daļām, plašs pielikums (Bībelē lietotie mēri, svāri, naudas vienības, galveno notikumu hronoloģija, vārdu skaidrojums), vēsturiski-ģeogrāfiskas kartes.

*Mīkstie vāki, 1825 lpp, svārs 1250 gr. Izdevējs: Latvijas Bībeles Biedrība, 2014.g.*

**CENA:** 34 EUR

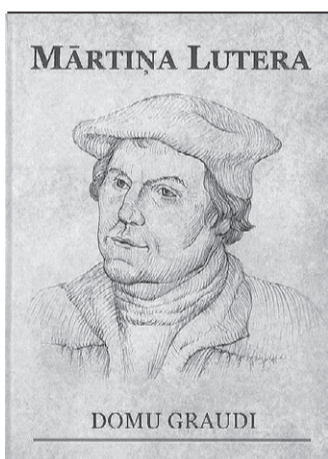


#### KAILĀ TAGADNE RIČARDS RORS

Nesen Apgādā Zvaigzne ABC klajā nākusi mums jau pazīstamā garīgā skolotāja Ričarda Rora grāmata "Kailā tagadne" ir pārsteigumu pilna grāmata. Autors nevirās uzdot tiešus un būtiskus jautājumus, palīdzot no jauna atklāt Kristus vēsts saturu – aicinājumu mainīties un mūsu neizsmeļamās spējas konsekventi izlocīties no pārmaiņām, izmantojot visdažādākos paņēmienus.

"Lasiet šo grāmatu rūpīgi un uzmanīgi! Tā ir dziļa un aizraujoša grāmata par cilvēka garīgo ceļu. Ja man būtu tāda vara, es labprāt ar neredzamu roku šo grāmatu noliktu uz daudzu cilvēku naktsгалdiņa cerībā, ka tā reiz tiktu izlasīta." /Juris Rubenis/

**CENA:** 10.33 EUR (cietie vāki – 12.78 EUR)



#### MĀRTIŅA LUTERA DOMU GRAUDI

Grāmatas tulkotājs ir mācītājs Edgars Rumba. Grāmata ir atkārtots un papildināts 1936. gada apgāda "Zelta ābele" izdevums. Domugraudi ir M. Lutera ticības atziņu izlase. Lasot precīzās, kodolīgās, skaidrās un vienkāršos vārdos izteiktās domas, nevar sacīt pierasto – "cita par citu labāka". Katra ir lieliska – stiprinot, uzmundrinot, padziļinot vai paplašinot ticības skatu.

*Cietie vāki, 111 lpp.*

*Izdevējs: Profesora R. Feldmaņa fonds, 2014.g.*

**CENA:** 6.30 EUR

#### DZIESMAS NO TAIZÉ

Tezē kopienas dibinātājs Brālis Rožē raksta: „Kontemplatīvas lūgšanas pamatā ir liela sirds vienkāršība. Tā mēs varam nodoties Dievam, ļaujot sevi nest Viņam pretī. Nodošanos var veicināt vienkāršas dziesmas, kas tiek atkārtotas vairākas reizes. Dziesmas turpina skanēt mūsu sirdīs kā darbā, tā atpūtā." Gadu gaitā svētcēlnieki pēc atgriešanās no Tezē kopienas radījuši virkni dažādu dziesmu tulkojumu, kuri nekad nav apkopoti. Izdota pirmā Tezē kopienas dziesmu grāmata, kur iekļautas vairāk nekā 100 dziesmu notis un tulkojumi latviešu valodā, kā arī praktiski padomi Tezē lūgšanas sagatavošanā un lūgšanas kārtības apraksts.

*Mīkstie vāki, 96 lpp. Izdevējs: LELB Jauniešu centrs, 2014.g.*

**CENA:** 3.50 EUR



#### 365 X VIŅŠ

Luterāņu mācītāja Vilhelma Buša ikdienas pārdomas par Dieva vārdiem gada garumā, nostiprinās lasītāja pašāvēību uz Dievu un vedīs cilvēku pie atspirdzinošiem Dieva vārda avotiem. Kaut arī Vilhelms nāk no pazīstamas mācītāju dzimtas, tomēr agrīnajos gados viņš nebija ticīgs cilvēks. Pabeidzot izglītību Frankfurtē, Bušs kļuvis par armijas leitenantu un piedalās pasaules karā. Kaujā pie Verdanas (1916), redzot, ka viņa cīņabiedram trāpa granāta, Bušs sāka apzināti ticēt Jēzum.

*Mīkstie vāki, 374.lpp. Izdevējs: Luterisma Mantojuma Fonds, 2013.g.*

**CENA – 8.39 EUR**



# Draudze un pašvaldība – plecu pie pleca

Tukuma baznīcas atjaunošanas koncepcijas prezentācija vēsajā un vējainajā 10. martā sākās ar dievnama torņa apskati, kas ir dominante pilsētas siluetā un iekļauts jaunajā Tukuma pašvaldības zīmolā, pēc tam atjaunošanas fonda pārstāve **Ieva Zeiferte** sniedza 7 minūšu ziņojumu, ko papildināja eksperts **Dr. arch. Ilmārs Dirveiks** no AIG un komentēja mācītājs **Mārcis Zeiferts** un vēsturniece **Inta Dišlere**. To uzmanīgi noklausījās Tukuma domes ekspertu grupa ar mēru **Ēriku Lukmanu**, deputātu **Induli Zariņu**, muzeja direktori **Agritu Ozolu**, Kultūras, sporta un sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāju **Inesi Smirnovu u.c.**

Ieva Zeiferte, kura ir autore baznīcas atjaunošanas programmai no 2014. līdz 2021. gadam (ERAF atbalstam) un fonda valdes locekle, pavēstīja: „Tukuma baznīcas ēkai ir divas funkcijas, primārā – dievnama funkcija, kurā pulcējas Tukuma novada iedzīvotāji dievkalpojamos (vienojot vairāk nekā 500 cilvēkus lielākajā no 10 draudzēm novadā), lai apmierinātu savas garīgās vajadzības, un sekundārā – nodrošināt kultūrvēsturiska mantojuma pieejamību plašākai sabiedrībai, piemēram, kā skanīgākai koncertzālei Tukumā, organizējot akadēmiskās mūzikas koncertus 3 līdz 4 reizes gadā ar aptuveni 200 klausītājiem katrā no tiem. Lai varētu piesaistīt lielus līdzekļus baznīcas ēkas atjaunošanai no ES struktūrfondiem, projektos ir bijis jāpierāda šo divu funkciju sociāli ekonomiskais potenciāls un konkurētspēja citu līdzīgu objektu vidū. Mēs būtu priecīgi nedomāt šādās kategorijās, bet tādi ir finansētāju noteikumi... nedodot līdzekļus jebkuram kultūras mantojuma objektam (Latvija tādu ir daudz), bet tiem, kas spēj pierādīt, ka kultūras mantojuma objektam būs pietiekams skaits lietotāju un katram ieguldītajam EUR būs ietekme uz cilvēku garīgo un fizisko labklājību. Līdz šim mums ir izdevies pierādīt, ka mūsu Tukuma baznīcai ir un būs pozitīva ietekme gan uz daudzu novada cilvēku, gan viesu garīgo labklājību.

Mūsu misija: Būt par daļu no Eiropas kultūras mantojuma – iepriekšējo paaudžu garīgās darbības liecība materiālā formā;

Uzdevums – saglabāt šīs vērtības nākamajām paaudzēm un darīt tās pieejamas visai sabiedrībai.

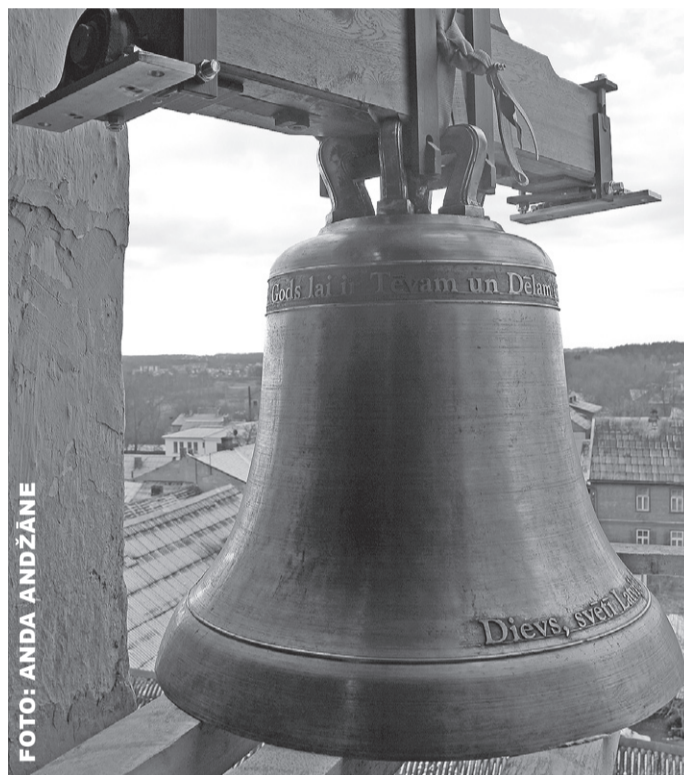
Draudzes misija – tur-

pināt pirms 445 gadiem iesākto Tukuma luteriskās baznīcas līdzdarbību vērtējās kopienas attīstībā, veicot savu primāro garīgo uzdevumu – visdažādākajos veidos apliecināt Evaņģēliju, pārstāvēt vērtību sistēmu, kas piešķir dzīvei jēgu.”

I. Smirnova ieteica ciešāk sadarboties ar Tukuma kultūras namu garīgās un akadēmiskās mūzikas koncertu rīkošanas jomā.

Tukuma baznīcas atjaunošanas fondu uzslavēja Ilmārs Dirveiks ar vārdiem: „Šis ir pirmais gadījums manā praksē, kad vērojama šāda ieinteresētība par koncepciju ar rekomendējošu raksturu, ko vēl publiski apspriedīs. Koncepcija ļauj draudzei orientēties visā saimnieciskā jēgā, lai paskaidrotu vienkāršiem vārdiem, kas mums ir.”

Kā turpināja I. Dirveiks, svarīgi, lai projektu rakstītāji būtu radoši, ar asprātīgu domu, elastīgi un profesionāli kā Ieva Zeiferte. Ir jāatrod „smeķi” – vietas īsto sajūtu, reāli konkurējot tūrisma tirgū. Taču dievnamam ir vieglāk, jo garīgums jau sienās ielikts. „Drīz mainīsim SIA nosaukumu uz „Alelujā”, jo mūs burtiski vajā no baznīcām ar lūgumiem nākt palīgā,” pajokoja arhitektūras vēsturnieks. Dievnama atjaunošanu var gudri sakārtot kārtās vai posmos, lai cipari nebiedētu. Tukuma dievnama ērģeles ir atjaunojamas, taču neviens fonds tām nedos līdzekļus restaurācijai, kamēr nebūs skaidrība, ka viss dievnams ir kārtībā. Torņa jumts ir uzlikts bezatbildīgi un slikti, turklāt ar kapara jumtu cinka – skārda teknes korodē straujāk. Jaunajam un smagajam zvanam vajadzētu konstruktīvi palielināt nestspējas slodzi, lai tas neatstātu negatīvu iespaidu uz mūriem. Projekts, ko



draudze pašlaik īsteno logu un durvju restaurācijai ar ERAF, kalpos kā bonuss baznīcas CV, lai iekļūtu Valsts Kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas (VKPAI) „baltajā sarakstā,” norāda I. Dirveiks.

Mārcis Zeiferts paskaidroja: „Saprotam problēmas, un beidzot ir ieviesta skaidrība par prioritāri darāmiem darbiem. Katrs nozīmīgs panākums mūs iedrošina uz lielākiem projektiem. Ar logu un durvju atjaunošanu mēs savas kultūrvēsturiskās vērtības iznesam uz āru. Lūgšim VKPAI piešķirt mums apmēram 20000 EUR tehniskā projekta izstrādei (tas aizņems 84 dienas), jo jābūt gataviem uzreiz startēt, kad vērš vaļā programmas jaunajā ES fondu plānošanas periodā, kaut starp iesniedzējiem konkurence ir nežēlīga. Skatāties ar nelielu optimismu uz mūsu baznīcas atjaunošanas iespējām un vēlamies koncepcijā iekļaut vērtīgākos priekšlikumus no sabiedriskās apspriešanas, jo Tukuma domes ekspertu ieteikumi

arī radīs kopainu. Tukumnieki ir pamanījuši kulturālo piepildījumu un gandarījumu pasākumos, piemēram, Muzeju naktī, jo baznīca nav tikai mūra sienas.”

„Vai nu sakiet tagad – šajā sapulcē, vai klusējiet mūžīgi (kā laulību slēdzot),” – skubināja mācītājs. Līdz 19. aprīlim ir atvērts sabiedriskās apspriešanas periods – visi tukumnieki var iesniegt savus priekšlikumus rakstiskā formā. Tukuma domes priekšsēdētājs Ēriks Lukmans prezentācijā apstiprināja, ka pašvaldības deputāti novada attīstības plānošanas programmā līdz 2023. gadam iekļaus saikni ar Tukuma baznīcas plāniem, par ko gādāšot Anita Šelunda, domes Attīstības nodaļas vadītāja. „Tā būs desmitgade, kur draudzei un pašvaldībai jāiet soli pa solim un plecu pie pleca. Tomēr mēs dievnamu redzam baltu un dzidru, nevis okera-dzeltenā krāsā kā minēts vēsturiskajos avotos.”

Mārcis Zeiferts iebilda, ka ideja par okera-dzelteno krāsojumu dievnamam

bijusi SIA „AIG” apzināta vai neapzināta provokācija un ka visos atjaunošanas darbos (ar aptuveno tāmi 380 000 EUR) tiks ievērota pakāpenība. Galīgie lēmumi par krāsojumu, apkuri u.c. tehniskie risinājumi tiks pieņemti tehnisko projektu izstrādes laikā, jo koncepcijai un apspriedei šobrīd ir rekomendējošs raksturs.

Inta Dišlere, kura gatavo grāmatu par draudzes vēsturi, lūdzot vārdu, vērsa uzmanību uz to, ka līdz 1920. gadam Tukuma dievnams pildīja arī Dzimtsarakstu nodaļas funkcijas un kā vienīgais apvienoja gan vācu, gan nevācu tautību ticīgos.

Agrita Ozola izteica apbrīnu draudzei un mācītājam, ka tik nopietni strādāts pie projektiem. „No savas pieredzes varu teikt, ka Izpildītāja atbildības kontrole un būvuzraudzība ir grūta. Pareizās atbildes jāmeklē, ieguldot vairāk laika un pārdomu. Liels prieks, ka novērtējam to, ar ko mūsu baznīca ir bagāta. Tā ir laime, ka Tukumam ir iespēja strādāt ar tik zinošu ekspertu, kāds ir I. Dirveiks. Mēs ar Intu Dišleri palīdzēsim jums un konsultēsim, cik spēsim.”

Karstas debates starp M. Zeifertu un Inesi Smirnovu izcēlās jautājumā, vai vajadzētu iekārtot rotaļu stūrīti bērniem no viena līdz 4 gadiem, kas zināmā mērā esot modes lieta. Mācītājs to uzskata par pretimnākšanu jaunajām ģimenēm, kuru bērni vēl neapmeklē Svētdienas skolu un viņus nav pie kā atstāt mājās, taču koncertos šādu rotaļu stūrīti noteikti vaļā nevērsot, lai netraucētu klausītājiem.

Ar baznīcas atjaunošanas koncepciju iespējams iepazīties tukumabaznica.lv sadaļā dievnams un sabiedriskā apspriešana ilgšot līdz 2015. gada aprīļa beigām.

Turpmākajās iecirkņu sapulcēs skatīs Sinodē lemto un darba grupās izstrādātos priekšlikumus par mācītāju izglītības standarta ieviešanu, dievnamu apsaimniekošanas jautājumiem draudzēs, kas to pašas saviem spēkiem nespēj, un LELB mācību par ziedošanu.

# Jauns iedīglis vecajā čaulā



**Kandavas iecirkņa prāvests Mārcis Zeiferts sestdien, 21.martā bija sasaucis iecirkņa pirmo sapulci šogad Tūkuma evaņģēliski luteriskās draudzes namā, uz ko sabrauca mācītāji un draudžu padomju pārstāvji no malu malām, lai apspriestu visaktuālākos jautājumus.**

Iecirknī pavisam uzskaitītas 27 darbojošas draudzes, no tām 9 ir palielas (virs 100 draudzes locekļiem), bet divas – Talsos un Tukumā ir vislielākās. Kā savā uzrunā atzina M. Zeiferts, situācija mazajās lauku draudzēs ir pietiekami sarežģīta. Tāpēc tām lielāku uzmanību nākotnē, iespējams, būs jāliek uz lajiem dievkalpojumu vadīšanā. „Ja Dievs svētī un Gars pūš, var domāt par jaunas draudzes juridisku noformēšanu. Bet labi būtu, ja mazās blakus draudzes kooperētos mācītāju algošanā un visu kalpošanas nozaru nodrošināšanā,” piebilda iecirkņa prāvests. Tā kā lielākā daļa draudžu mācītāju nedzīvo uz vietas draudžu teritorijā, tikai četri no iecirkņa mācītājiem saņem regulāru finansiālu atbalstu no GASN.

„Es ceru, ka mēs spēsim atrast motivāciju kalpošanai, lai gan aizvadītajā mācītāju konventā noskaņojums nebija optimistisks,” atklāja prāvests.

Tāpat prāvests rosināja izvairīties no Draudžu pa-

gaidu pārvalžu iecelšanas uz gadu, tā vietā ievēlot pilnvērtīgu Draudzes padomi, citādi pagaidu stāvoklis ieilgs uz gadiem un aprūtinās draudzes administratīvo attīstību.

Sava ziņojuma beigās M. Zeiferts uzsvēra: „Mēs visi meklējam jaunu iedīgli vecajā čaulā, jo dzīvojam dievlūdēju intereses atplūdu laikā. Svarīgi ir mazumā lietās darīt labi. Lai notiktu būtiskas lietas, draudzēm tomēr ir jāuzstāda ilgtermiņa mērķi, piemēram, kā Džūkstes draudzei ar dievnama atjaunošanu vēsturiskajā vietā.”

Plašākas diskusijas izvērtās par „Mācītāju kal-

✓ „Es ceru, ka mēs spēsim atrast motivāciju kalpošanai, lai gan aizvadītajā mācītāju konventā noskaņojums nebija optimistisks,”

pošanas vietu un draudžu aprūpes” plānu, kam būtu jābūt gatavam rudens pusē. Līdz Lieldienām visām iecirkņa draudzēm izsūtīs jautājumus, lai tās iesaistītu lemšanā. Tādēļ

no visiem mācītājiem tiks gaidīti mājasdarbi – aizpildīti anketu jautājumi par pašreizējo stāvokli viņu draudzēs, ko nodos diecēzes bīskapam, kas savukārt atbildīgs par šī plāna izstrādi un ieviešanu.

Draudzēm, lai tās dzīvotu un prasītu kvalitatīvu aprūpi par slodzi būtu jāspēj apmaksāt līdz 890 EUR mēnešalgas mācītājam, rēķinoties ar zināmu atbalstu no LELB. Prioritāte ir pilna laika kalpošana, tikai pēc tam mācītājiem nāksies nodrošināt nepilna laika vietas.

Mācītāji draudžu padomes varēs drīzumā iepazīties ar aptuveni 20

„labajiem piemēriem”, kas reāli strādā LELB ietvaros. Draudžu ganiem jāvadās pēc LELB 2014.gada 17.–18.jūnijā apstiprinātās stratēģijas, ka Evaņģēlija sludināšana ir svarīgākais

uzdevums un ka „jāveic sarežģītas izvēles par labu baznīcai”.

„Var šķist, ka mēs nostājamies uz šauras nedrošas laipas, bet ceru, ka rezultāts tur būs. Baznīcai

✓ „Kad mācītāji izpildīs savus mājasdarbus, pakāpeniski taps iecirkņa un diecēzes vīzija, kur baznīca ir dzīva iemiesota Kristus miesa”

ir nepieciešama vienota kopbilde, kas atbilstu reālajai situācijai draudzēs. Kad mācītāji izpildīs savus mājasdarbus, pakāpeniski taps iecirkņa un diecēzes vīzija, kur baznīca ir dzīva iemiesota Kristus miesa,” rezumēja M. Zeiferts.

Tā kā Liepājas diecēzes bīskaps Pāvils Brūvers uzrakstījis atlūgumu atbrīvot viņu ar 2016.gada Sinodi, ir sācies bīskapu izraudzīšanas process. Tāpēc prāvests izvirzīja vairākus kandidātus darbam bīskapa kandidātu izvērtēšanas komisijā – Edvīnu Vilku un Justu Junkuli, kuri noņēma savas kandidatūras pirms balsojuma. Pēc tam savu

piekrišanu apliecināja palīgmācītājs Valdis Podziņš no Nurmes un Balgales draudzēm un palīgmācītājs Elmārs Derzāvis no Vānes draudzes. Ar balsu vairākumu (15 balsis pret

9) šajā komisijā ievēlēja V.Podziņu, kurš saņēma apsveikumus no klātesošajiem.

Turpmākajās iecirkņu sapulcēs skatīs Sinodē lemto un darba grupās izstrādātos priekšlikumus par mācītāju izglītības standarta ieviešanu, dievnamu apsaimniekošanas jautājumiem draudzēs, kas to pašas saviem spēkiem nespēj, un LELB mācību par ziedošanu. Projekts „Luterāņu stunda” iepriekš ir devies izbraukuma semināros par viesmīlību draudzēs, ko prāvests ieteica apmeklēt. ☞

ZIŅO ARVĪDS DEĢIS

Bērni šeit ir mierīgāki, nosvērtāki, viņi māk sevi vadīt un valdīt, māk plānot savus darbiņus, māk viens pret otru attiekties ar cieņu.

# PLI «Karlsons» Ziemassvētku eglītē



ARVĪDS DEĢIS – foto,  
ELĪZA DEĢE – teksts

**Tā** kā no šā gada rudens pirmajai kristīgajai grupīnai piepulcēsies jau otrā un sākotnējā vecāku skepse pret kristīgo virzienu pedagoģijā ir mazinājusies, uzklaušijām dažu bērnu vecāku viedokļus, kā viņiem patīk savus bērnus laist «Gaismiņās».

– Mūs viss apmierina. Ļoti patīk. Grupiņā valda mājīguma sajūta, miers. Ir jauki grupas biedri. Ļoti jaukas audzinātājas ar spēcīgu audzināšanas pozīciju.

### ■ Vai bērns kļūst harmoniskāks?

– Jā.  
– Nesūdzos. Mēs jau bijām iesaistījušies baznīcā, tādēļ šaubas, vai laist vai nelaist bērnu uz šo grupiņu, nebija. Kad bērnudārzu sāka būvēt, mēs zinājām, ka būs kristīgā grupiņa un mērķtiecīgi gājām uz to, lai mūsu bērns nonāktu šeit. Cerējām, ka mums bērnudārzu rindā paveiksies. Mums šeit šobrīd iet meita, ceram, ka nākamgad šeit tiks arī dēls. Mans viedoklis ir, ka vismaz mans bērns par Bībeli zinās daudz vairāk kā apkārtējie, un ceru, ka līdz ar to viņa varēs apgaismot arī pārējos. Mums ir doma iestāties arī

**Šā gada 9. janvārī, iztiekot bez tradicionālā Ziemassvētku vecīša un salkanajām melodijām, bet ar pašu bērnu un viņu pedagogu iestudētu teatrālu stāstu par Jēzu Betlēmes silītē – ar košiem tērpiem un profesionālām dekorācijām, vecāki varēja iejusties pirmsskolas izglītības iestādes kristīgās grupiņas «Gaismiņas» eglītē. Avīze priecājās līdz ar vecākiem gan par izrādi, gan par tai sekojošām izzinošām kustību rotaļām. Vēl ilgi pēc izrādes bērni negribēja šķirties no grupas biedriem un pārstāt mieloties ar našķiem, bet vecāki – pārtraukt rosinošās sarunas viņu starpā.**

Svētdienas skolā, viņa pati to ļoti grib, tas ir viņas ierosinājums.

Ir labi, ka grupiņa ir jauka – sešgadnieki tiek gatavoti skolai, un mans piecgadnieks mēģina turēties līdzī. Līdz ar to ir prieks, ka ātrāk iemācās lasīt un rakstīt.

– Bērni ir iemācījušies dzīves vērtības. To, ka ir kaut kas augstāks par mums. Bērni ir stipri mainījušies.

– Man šķiet, ka viņi ir atvērtāki, prot paust savas emocijas. Ir radošāki, sirsnīgāki. Liels nopelns tajā ir audzinātājām, jo viņas jau ieliek to pamatu bērnos. Mēs mājās varam tikai mazliet piestrādāt.

– Bērni mājās atstāta, ko iemācījušies bērnudārzā. Mājās skaita bērnu lūgšanu. Caur viņiem arī mēs kļūstam tuvāki tam visam. Arī es mājās palasu bērnu Bībeli, bet jūtu, ka bērnam ir jau pavisam cita uztvere



un skaidrība par to. Viņi jau dzīvo ar to un tajā.

– Man viens bērns gāja parastajā, viens šajā grupiņā. Atšķirība ir tāda, ka te bērni jau no paša sākuma ir nedaudz citādāki. Mierīgāki. Arī ģimenes, no kurām viņi nāk, ir citādākas. Daudzās tāpat kā citi bērni, bet, piemēram, joki ir bišķi civilizētāki.

– Man viens bērns iet parastajā, bet otrs šajā grupiņā.

Es jūtu atšķirību starp vienu grupiņu un otru grupiņu – kādi bērni pārrodas mājās. Bērni šeit ir mierīgāki, nosvērtāki, viņi māk sevi vadīt un valdīt, māk plānot savus darbiņus, māk viens pret otru attiekties ar cieņu. Kad vasarā atvaļinājumu laikā bija pārcelšana uz citu grupiņu, viņiem bija garlaicīgi, jo nezināja, ko darīt. «Gaismiņas» bērni ir pieraduši, ka visu laiku ir noslogoti un

nodarbināti. Vajadzētu atvērt vairākas šādas grupiņas un visās vecuma grupās.

### ■ Auklīte Ivita, ko jūs darāt savādāk, lai visi vecāki slavētu un atzītu, ka šī grupiņa ir neparasta?

Mēs mācām arī Bībeles mācību, iepazīstam kristīgās vērtības, cenšamies ieaudzināt Bībeles principus.

### ■ Kā jūs panākat, lai bērni kļūtu mierīgāki?

Ar bērniem ir ļoti daudz jārūpējas. Jo bērni ir bērni un daudzas lietas nesaprot – tās jāizrunā. Jo visātrāk jau pielīp tas sliktais. Labais ir jāieaudzina pamazām.

Kaktā noteikti neliekam. Nav jau vairs padomju laiki.

Es kā auklīte rūpējos par kārtību, audzinātāja – par pedagoģisko procesu. Es mācos līdzī audzinātājām. Mums ir integrētās nodarbības – ļoti daudz bērniem tiek mācīts rotaļu veidā. Cieši un regulāri sadarbojamies ar Tukuma baznīcas draudzi un konsultējamies. Trīs reizes gadā mēs braucam uz skolotāju kristīgo konferenci Rīgā – rudenī, ziemā un pavasarī. Tur uzzinām daudz jaunu lietu par kristīgo mācību. Pēc tam jūtamies kā ar jaunu spēku uzlādējušas. ☺



Ja mēs sirdis atvērsim, zvaigzne mums parādīs ceļu. Dažbrīd mums ir sajūta, ka neesam līdz Betlēmei aizgājuši. Bet ticu, ka visi atrodamies ceļā.

## Pateicība draudzes brīvprātīgajiem

Teksts un foto: A.DEĢIS

**MĀRCIS ZEIFERTS:** – Šodien, kā jūs zināt, mums pēc baznīcas kalendāra ir Zvaigznes diena. Tas ir laiks, kad mēs atskatāmies uz Ziemassvētkiem. Epifānija jeb atspīdēšanas laiks. Mēs zinām vēsti, kas ar šo dienu saistās. Par Austrumu gudrajiem, kas nāca no kādas noslēpumainas zemes un meklēja jaunpiedzimušo jūdu ķēniņu. Un neatrada to spožā pilī, bet atrada Betlēmē silitē, pašiem par lielu pārsteigumu. Mēs savā dzīvē noteikti esam kā viņi, kas meklēja Kristu. Mācītājam katru svētdienu vajadzētu noslēgt dievkalpojumu ar vārdiem: „Es ļoti priecātos, ja nākamsvētdien mēs neredzētos, jo Kristus būs atnācis.” Kādā dzīves posmā esam vairāk meklējuši, kādā dzīves posmā mūsu dedzība ir mazāka, kad baznīcā meklējam mazāk. Taču, ja kaut vienreiz esam piedzīvojuši Kristus mīlestības pieskārienu savās sirdīs, to nekad nevaram aizmirst. Katrs atceramies to brīdi, kad esam ienākuši baznīcā. Kas tās bija par situācijām, ko mēs piedzīvojām? Austrumu gudrajiem droši vien nekā netrūka, ja viņi ar lielām dāvanām devās šajā garajā ceļā ar kameļiem un nastu nesējiem dzīvniekiem. Viņi ieraudzīja kādu zvaigzni un tā viņiem rādīja ceļu. Tas, ko mēs katru gadu redzam draudzes dzīvē, ir, ka tajā brīdī, kad mēs kaut ko no sevis piensam klāt pie visa kopuma, kas ir draudze un draudzes dzīve, redzam, ka tur notiek brīnišķīgas lietas. Svētības pilnas lietas, ko mēs piedzīvojam. Ir jābrīnās par to. Un mēs gribam viens otram pateikt paldies par to, ko esam varējuši darīt. Ko esam devuši no sevis. Pateikt, ka tam bijusi liela jēga. Ne jau tas ir iemesls, ka mēs sagaidām šo paldies. Mērķis ir viens, jo visi sapulcējamies ap Kristu. Ceļš un zvaigzne, kas rāda to ceļu, ir viena. Tas parāda, cik esam dažādi un cik lielas svētības caur to visu nāk. Ja mēs būtu vienīgi cilvēki ar dāvanām ceļā, kas nekad šo Kristus bērnu nebūtu atraduši, ja mēs būtu aizgājuši tikai līdz ķēniņa pilij un neietu tālāk

Mācītājs, kā katru gadu, draudzes brīvprātīgos (Svētdienas skolu, grupu „Sinepju sēkliņas”, Pērminderus u.c.) šī gada 6.janvārī bija pulcējis dievnamā uz īpašu sarīkojumu, lai kopā ar draudzes priekšnieku **Vladimiru Akimovu** izteiktu lielu pateicību par viņu nesavtīgo ieguldījumu un dāvātu simboliskas piemiņas veltes – sveces. Lai iepriecinātu ar kristīgu koncertu, uz Tukumu bija uzaicināts arī Talsu novada mācītājs un dziesmu autors **Mareks Ignats** ar sievu Aiju un slavēšanas ansambli.



līdz Betlēmei, tad droši vien šajā ceļā mums kaut kā pietrūktu. Baznīcā mēs nākam meklēt šo mūsu dzīves centru, šo mūsu dzīves saturu, kas mūs visus ved kopā.

Aizvadītais gads nav bijis vienkāršs. Pieņemam ar pateicību ikkatru lietu, kas ir notikusi mūsu vidū. Tā ir mūsu Svētdienas skola, tā ir mūsu Diakonija. Ir grūti pateikt, kur mūsu draudzē diakonija sākas un kur tā beidzas. Ļoti bieži man nākas konstatēt, ka kaut kādas lietas ir notikušas draudzē, kādi kaut ko ir uzņēmušies. Mēs esam brīvprātīgi devuši no sava laika un saviem resursiem, darījuši, neesam prasījuši un gājuši uz to vienu mērķi. Mīlestības pilnu sirdi un ar vislabāko apņemšanos. Esam apmeklējuši cilvēkus mājās, uzrunājuši ikdienā, interesējušies un palīdzējuši. Es kā mācītājs pēc kāda laika dzirdu, ka kādas lietas ir notikušas. Kristīgā kalpošana ir devusi gandarījumu un papildījumu. Ne jau visi draudzes brīvprātīgie šovakar ir ieradušies. Mūsu noteikti ir daudz vairāk. Tos, kas kautrējas nākt šeit priekšā, varu nomierināt: tā nav nekāda afišēšanās. Mums ir jaunas lietas, ko esam uzsākuši un kas turpinās, piemēram, kristīgā bērnudārza grupiņa „Gaismiņas”. Mēs varam padomāt, kas jādara, lai tās lietas ietu plašumā. Un ticu, ka Dievs parādīs to īstajā brīdī, un mēs zināsim, kā to izdarīt. Ja mēs sirdis atvērsim, zvaigzne mums



parādīs ceļu. Dažbrīd mums ir sajūta, ka neesam līdz Betlēmei aizgājuši. Bet ticu, ka visi atrodamies ceļā. Vienmēr ir grūti tos pareizos vārdus atrast. Pateicība arī tiem, kas darbojas Draudzes padomē. Gribu pateikt lielu paldies jums visiem par jūsu atsaucību un mīlestību. Bībeles naktī viena no dalībniecēm teica: „Man patīk ienākt tūrā baznīcā,” un mums jāuzmanās, lai šī lieta nekļūtu pašsaprotama. Te lielais paldies jāsaka „Sinepju sēkliņām” par jūsu gatavību katru nedēļu tīrīt un domāt par dievnama sagatavošanu svētdarbībām. Mēs pamanām visas lietas, kaut reizēm mācītājs vai Draudzes priekšnieks paskrien garām, jo viss notiek ļoti intensīvi un vienlaicīgi. No tā dažbrīd var rasties pārpratumi. Piedodiet, ja reizēm nepasakāmiem es varam vingrināties uzmanībā...Biruta man saka: „Kad es redzu jūs, mācītāj, iegrimušu savās domās, es pat jums neuzdrošinos tuvoties...” Nav iespējams katram no brīvprātīgajiem personīgi pateikt šo paldies, piedodiet, ja kādu nepieminu savā uzrunā. Tas man ir



ļoti svarīgi kā mācītājam, ka varu izjust Vladimiru kā draudzes priekšnieku. Paldies tev, es saku to, ko es domāju. Ar Vladimiru var visu sarunāt – viņš atbalsta labās lietas, lai tās neapstātos. Liela nozīme ir svaigiem ziediem uz altāra, ko visi ienākot redz. Kristus zvaigzne mums rāda šo ceļu, tāpēc pateiksim viens otram, ka esam uz šī, pareizā ceļa.

**VLADIMIRS AKIMOVS:** Es gribētu salīdzināt mūsu draudzi ar lielu ģimeni. Kārtīgai ģimenei ir vajadzīgs savs gans. Gribētu visu jūsu vārdā pateikties mūsu dvēseļu ganam un izteikt vēlējumu, lai viņam tas neapnik. Lai Dievs dod spēku un izturību – arī pārvarēt greisirdību un dusmas, kas reizēm iezogas draudzes locekļu sirdīs! Cenšamies ieviest atklātas baznīcas principu, lai uzrunātu plašāku sabiedrību, ko nevarētu dēvēt par īsteni ticīgiem. Ceļā uz Betlēmi ir labāk, ja ceļinieku pulks kļūst lielāks. Esam atvēzējušies atjaunot savu dievnamu un ceram, ka izdosies piesaistīt jaunus draudzes locekļus. Īpašs paldies par draudzes aizlūgumiem brīdī, kad pārcietu veselības problēmas. Ja lūdz visa draudze par vienu lietu, lūgšanas spēks pieaug 30 reizes, un tai ir lielāks rezultāts.

**M. ZEIFERTS:** Mēs priecājamies par Talsu draugiem, kas ir atbraukuši, lai sakurtu garīgo uguni un ielīkšmotu.

### MĀCĪTĀJS UN MŪZIĶIS

**MAREKS IGNATS:** Mani sauc Mareks, tā ir mana sieva Aija, kura dzied un spēlē taustiņinstrumentu, un māsasmeitas Ivanda, kura spēlē soloģitāru un vijoli, un Sandra, kura spēlē bungas, kā arī Agate spēlē basģitāru – visi muzicējam šajā kristīgajā ansambli. Jums varbūt būs neliels šoks, jo esam diezgan skaļi tāpēc, ka bungas nekādi nevar pagriezt klusāk... Dziesmas ir no mana jaunā albuma.

Ekspresintervijā „Ceļmaizei” pēc koncerta M. Ignats atzina, ka bijis iekšā Talsu slavēšanas grupu pirmsākumos. Es strādāju Talsu pamatskolā, kur mācīju ģitārspēli un Kristīgo mācību. Līdz šim biju ordinēts luterāņu mācītājs četrās draudzēs, bet drīzumā ar ģimeni pārcelšos dzīvot un strādāt Lielbritānijas čigānu (romu) kopienā Dērbijas (Derby) pilsētā. Evaņģēlists Andis Kīvičs paliks kalpot manā vietā. Angļu valodā varu brīvi komunicēt. Dažas dziesmas ierakstītas caur Bībeles biedrības projektu, patlaban Latvijas Kristīgā radio rotācijā dzirdamas vairākas dziesmas, arī no jaunā diska. Ierakstus vadīja Kaspars no „Īsta mīlestība gaida”. Iepriekš esam uzstājušies Tukuma Brīvības laukumā. Pārvaldu arī čigānu (gypsy) tradicionālās dziesmas, esmu spēlējis kāzās. „Rom” čigānu valodā nozīmē „vīrs” vai „cilvēks”. ☺

Es jau biju psiholoģiski sabrukusi, bet Dievs parādīja, ka Viņš visu kontrolē. Kad skolu dibinājām 1995. gadā, pārtikām tikai no privātiem ziedojumiem.

←TURPINĀJUMS no 1. lpp.

A. Birkmanis šo ideju noskatījās Rietumeiropas baznīcās, iegriežoties garīgu pārdomu vai atelpas mirkļos. Šī doma saskaņēja ar mācītāja vēlmi baznīcu padarīt atvērtāku vietējai sabiedrībai.

„Katrai lietai vajag labu komandu, kurai tas interesē ne dēļ naudas, bet tāpēc, ka tā ir laba lieta. Šiem amatniekiem, kuri ir Rīgas Amatniecības vidusskolas absolventi, acis spīdēja radošā priekā,” pastāstīja A. Birkmanis, kurš sekmēja izšķiršanos starp vairākiem dizaina risinājumiem.

Jānis (dizaina autors): „Bija viegli ar šo projektu strādāt, jo Pasūtītājam tapa skaidra vīzija ar skaistu ideju. Viss notika samērā raiti – bez aizķeršanās.”

Iepriekš draudzes mācītājs Mārcis Zeiferts un kandelāra izgatavošanas finansētājs A. Birkmanis aktīvi iesaistījās organizatoriskajos priekšdarbos un kopā ar „Ceļamaizes” redaktoru 17. janvārī viesojās Rīgas Amatniecības vidusskolā, kur jaunaunajiem metālkaļiem un projekta autoruzraugam Jānim rūpīgi un detalizēti izklāstīja savu redzējumu par kandelāra izskatu, lai no iepītām rozēm un lapām tiktu iemiesots skaistums un ticības idejiskā simbolika no 2. Mozus grāmatas ar degošo ērkšķu krūmu, kur Dievs uzrunāja savu vēstnesi un izteica aicinājumu izvest izredzēto tautu no Ēģiptes zemes. Dzīvais krūms dega, bet nesadega. Uz Mozus jautājumu, Dievs atbildēja: „Es esmu tas, kas es biju, kas esmu šobrīd un kas būšu nākotnē”.

Kā rezumēja draudzes mācītājs, līdz ar kandelāra uzstādīšanu tiks dots vēstījums, ka mums ir svarīga lūgšana un ka redzam lūgšanu kā nerimtīgu Dieva klātbūtnes meklējumu un garīgās izaugsmes ceļu. Svešinieki to uzreiz jutīs. Svecītes nolikšana un aizdegšana centrēs mūsu garīgās dzīves uzmanību uz lūgšanu un aizlūgšanu. Lūgšana jau nebeigsies baznīcā. ☞

A. DEGA REPORTAŽA

# Talsu Kristīgā skola

**Inguna Gruzniņa, Talsu Kristīgās skolas dibinātāja un direktore, uzskata, ka internātskola ir pārāk sarežģīta sistēma, jo tādējādi atbildība par skolēnu dzīvību un veselību uz pedagogiem gulstas visu diennakti.**

▶ Iztaujāja M. Zeiferts un A. Degis

I. Gruzniņa: Dieva plāns bieži vien ir citādāks, nekā mūsu praktiskie apsvērumi. Un daudzas lietas, ko mēs izdomājam, kas tas nav pareizi un tas nevar sanākt, nav arī Dieva „biznesa plāns”. Stāsts par to, kāpēc aizsāku kristīgo skolu, ir daudz tīrāks presē. Tas bija 1990-tajā gadā, kad manai meitai Elīnai konstatēja ļaundabīgu galvas smadzeņu audzēju, un es tā atnācu pie Dieva. Ārsts paziņoja, ka viņa operācijas laikā nomirs, bet es lūdzu Dievam: ja viņš ir, lai glābj Elīnas dzīvību, un es viņam kalpošu. Kad Latvijas Republika bija ieguvusi neatkarību un pie mums sāka braukt kristīgie misionāri, es tad gribēju kādu dzīvu amerikāni redzēt un aprunāties, nevis, lai man kāds stāstītu par Dievu. Dievs izmantoja šos kārumus, šos manus nepareizos iemeslus un manus savtīgos nodomus, lai savu lielo nodomu par Talsu kristīgo skolu īstenotu. Dievs pārveido cilvēku sirdis, tas pats notika ar manējo, kad es pieņēmu Jēzu par savu glābēju un pestītāju 1992. gadā. Un tad es atcerējos savu solījumu Viņam. Es prasīju Viņam padomu. Dievs man deva sapni sirdī, ka Talsos būtu jāatver kristīgā skola. Jo mana meita dzīvoja, bet bija kļuvusi par smagu invalīdi un nederēja integrēšanai parastā skolā. Seit bērniem dod iespēju iegūt kvalitatīvu izglītību, bet šī papildus jeb pievienotā vērtība ir mācīt par Jēzu. Un dzirdēt labo vēsti.

**Cik lielā mērā Jums palīdzēja Talsu pilsētas/novada pašvaldība?**

Neko. Pašvaldība mums lika šķēršļus ar būvniecības atļauju formēšanu un pat atņēma pirmpirkuma tiesības uz zemi, bet mēs

izcīnījām savu taisnību ar Dievpalīgu un caur tiesu. Es jau biju psiholoģiski sabrukusi, bet Dievs parādīja, ka Viņš visu kontrolē. Kad skolu dibinājām 1995. gadā, pārtikām tikai no privātiem ziedojumiem. Man nebija skaidrības, kā atšķiras kristīgā pedagogija un parastā pedagogija. Mums bija jāiegādājas skolas ēkas un zeme Krievkalnā, kas kādreiz piederēja pareizticīgo baznīcai. Dievs man deva iespēja vienu gadu Amerikas Savienotajās valstīs mācīties kristīgo skolotāju kursus, kur ieguvi vismaz minimālu apjēgšanu par kristīgajiem principiem izglītībā.

**Kuņš izstrādāja skolas darbības programmu?**

Ak, tu – mūžs! To ir grūti iztēloties, kad nav nekā. 1995. gadā vasarā sākām divu vecu un nolaistu ēku iegādes darījumu skolas vajadzībām. Man bija 30 gadu, nebiju garīgi nobriedusi un audzināju divus mazus bērnus. 1994. gada septembrī piedzima dēls Jancis. Lūdzu taleniekiem ziedot liekus tapešu ruļļus un krāsu bundžas, lai varētu remontēt. Vīru brigāde lauka sienas un pielāgoja telpas klasēm. Kad atvērāmies 1. septembrī, mums katra siena bija citā krāsā. Par programmu runājos: kad sākām skolas sagatavošanas (pārūves) darbus, valstī nebija kristīgas sabiedrības, kur izmeklēt mācītus kristīgos skolotājus. Es tad ievietoju laikrakstā sludinājumu, lai pārbaudītu, pirmkārt, vai atradīsies vecāki, kas sūtīs bērnus kristīgā skolā un, otrkārt, lai uzrunātu tos skolotājus, kas piekristu strādāt šādā skolā. Atbrauca ciemos atbalstītājs no ASV, kam vedekla tur strādāja par kristīgas skolas direktori. Viņa mums noturēja pirmo apmācību, ko tas nozīmē, jo paši bijām kā baltas lapas – bez zināšanām. Dievs par



balstu man deva māti, izcilu pedagoģi, kas padomju gados strādāja par Laidzes astoņgadīgās skolas direktori. Kad vēru vaļā šo skolu ar zīdaiņiem uz rokām, gribēju viņai lūgt pieskatīt dēlu. Bet māte, kam toreiz bija 50 gadu, mani pārsteidza ar vārdiem: „Meit, es vienmēr esmu gribējusi strādāt tādā skolā, kur es pati varu noteikt un īstenot to, kam es ticu humānajā pedagogijā. Es labāk strādātu pie tevis, nevis auklētu bērnu.” Es pat neuzdrošinājos viņai piedāvāt to, ko viņa pati ierosināja no laba prāta un ar savu milzīgo pieredzi. Mātes atbalsts nolika šo iestādi uz skolas pamatiem.

**Tagad jums nav domstarpību ar Talsu novada izglītības pārvaldi, jo dokumenti kārtībā un viss pedagogu kolektīvs ir sava vārda profesionāļi?**

Protams, ka viss ir kārtībā. Gatavu kristīgo skolotāju no Latvijas universitātes vai Rīgas pedagogijas un izglītības augstskolas beidzējiem nevaru dabūt. Tāpēc jauno maiņu izaudzīnām paši. Man ir SIA „Talsu kristīgā skola”. SIA pamatkapitālā ieguldīju dāvinātu kopējamo aparātu no ASV. 1995. gadā, kad sāku, bija 37 bērni un 5 skolotāji. Viss skolas budžets – 3000 ASV dolāru gadā. Tikai trīs no viņiem bija kristieši. Katru vasaru ar amerikāņiem organizējam kristīgos seminārus. Ir labi sākt no ma-

zuma un pēc tam augt. Tā ir kristīgās skolas vadītājas izšķiršanās – ko tu ņemsi tai darbā? Daļa skolotāju neizturēja mūsu prasības un atbira. Pieņēmu darbā skolotājus, kas negāja baznīcā un par Dievu neko nezina, ja viņi apliecināja: „Es esmu gatavs mācīties un to apgūt.” Galvenais, lai nebūtu noliedzošās pozīcijās pret kristīgajām nostādnēm. Mēs ieaudzinām bērniem kristīgo dzīvesziņu.

**Vai bērniem jāiztur konklavs, lai iestātos jūsu skolā?**

Mēs neesam pāraudzināšanas nams, uz to neesmu aicināta, lai uzņemtu no citām skolām atskaitītos blēņdarus un nesekmīgos. Pati vācu ziedojumus no atsaucīgiem kristiešiem Amerikā un lūdzu Dievu, lai man atver durvis. 1998. gadā uzcēlām pirmo piebūvi. 2005. gadā tapa vidusskolas ēka un sporta zāle. Pašlaik mums ir pilna vidusskola un trīs paralēlklasņu komplekti. Mūsu telpas ir tālredzīgi pielāgotas arī bērniem ratiņkrēslos. Tagad esam 268 bērni un 37 algoti darbinieki. Tikai vienreiz esam vākuši ziedojumus skolotājas dzīves apstākļu nodrošināšanai. Atkal esam izauguši laukā no ēku ietilpības, būtu jāceļ TKS piebūve, bet man tam īsti nav gruntsgabala. Vai nu jālien pazemē, vai arī jātiecas uz debesīm ar papildus stāviem. Uz 2015. gada 1. septembri ir pietiekušies vairāk nekā 44 bērni,

Ja valsts izmainīs savu finansēšanas politiku, tad, domājot ar cilvēcisko prātu, mēs sabucojamies un ejam mājās, kaut Dievs var darīt dažādus brīnumus.

# apsteidz daudzas



tās ir pilnas divas klases. Vecāku piederību baznīcai gan neprasām, jo esam iecietīga un starpkonfesionāla skola. Esam unikāli, jo aiz mums nestāv konkrētas konfesijas baznīca, bet Dievs. Telpu nepietiek. Āķis par to konkursu ir tāds, ka grūti noteikt Dieva nodomu bērna dzīvē. Mēs esam maksas skola (ap 23 euro mēnesī ir simboliska līdzdalība), taču nevēlamies pacelt mācību maksu, lai tā kļūtu pieejama tikai maksāt spējīgākajiem vecākiem. Joprojām divreiz gadā dodos uz ASV, lai caur personīgiem kontaktiem piesaistītu ziedojumus skolas uzturēšanai un attīstībai. Tā ir ārprātīga rakstura audzināšana. No 100 uzrunātājiem par mūsu skolas vīziju, atsauca un ziedo divi vai trīs. Tagad mūsu skolas budžets ir tuvu 1 miljonam ASV dolāru gadā. To savākt ziedojumos vairs nav iespējams. Mēs pastāvam tādēļ, ka valsts izmainīja likumdošanu un arī privātās izglītības iestādēs finansē skolotāju algas. Pašlaik nau-

da seko bērnam. Pēdējos sešus gadus saņemam arī līdzmaksājumus no Talsu novada pašvaldības, kā arī finansē brīvpusdienas. Tā ir pašvaldības deputātu brīva izvēle. Mūsu valsts politika šūpojas kā laiva viļņos, tādēļ vairākkārt esam nonākuši tuvu skolas slēgšanai, arī pēdējās krīzes gados. Ja valsts izmainīs savu finansēšanas politiku, tad, domājot ar cilvēcisko prātu, mēs sabucojamies un ejam mājās, kaut Dievs var darīt dažādus brīnumus. Daudz vieglāk no filantropiem vienreiz savākt miljonu konkrētam projektam, nevis sagrabināt pa 30000 – katru mēnesi.

### ***Kāda jums ir sadarbība ar baptistu bīskapu Pēteri Sproģi?***

Mēs sveicināties un viens otram patīkam. Ar to aprobežojas mūsu sadarbība. Esmu Pēteri iepazīstinājis ar saviem sponsoriem un mācītājiem no ASV, lai viņš šos kontaktus lietderīgi izmantotu Baltijas Pastorālā

institūta labā. Dieva darbā neeksistē konkurenti, jo visi kļūstam par sadraudzības partneriem. Mūsu mērķis ir mūžība un patiesa kalpošana Dievam, nevis personīgo ambīciju apmierināšana. Esam pazīstami ar Tāli Tālbergu, Latvijas Kristīgā radio prezidentu, un viņi mēdz pie mums viesoties.

### ***Kā jūs radoši nodarbināt vidusskolas klašu skolēnus?***

Mūsu uzdevums ir nodrošināt vidējās izglītības standartu. Kristīgā mācība ir akreditēta programma. Mēs vienreiz esam atzīti par labāko vidējās izglītības iestādi mazo pilsētu skolu starpā Latvijā, apsteidzot Cēsis, Kuldīgu, Bausku, Tukumu, Dobeli u.c. Pērn bijām 2. vietā Latvijā – pēc skolēnu akadēmiskajiem panākumiem. Kristīgā audzināšana un izvēles droši ved uz panākumiem, kaut nebūt neuzņemam gudrākos un talantīgākos no visa Talsu novada. Mums ir viens svētbrīdis maza-

jiem, viens lielajiem, kā arī kristīgās audzināšanas stundas notiek katru nedēļu. Ar šī gada janvāri kalpo kristīgais padomdevējs – evaņģēlists (Vasaršvētku draudzē) Māris Ozoliņš, kurš apprecēja mūsu skolas absolventi. Sadarbojamies ar visu konfesiju mācītājiem, arī Mārcis Zeiferts cītīgi nāca veselu gadu, kalpodams novadā. Jaunieši paši brīvprātīgi iesaistās kalpošanā un slavēšanas grupās vietējās draudzēs. Ap 80 procentiem mūsu pedagogu ir izauguši kristieši. Pērn pieņēmām darbā par pedagogiem divus bijušos absolventus – Lidiju (fizikas skolotāja Ēča meitu), kura māca mūziku un Aneti, kas ir ārpusklases darba organizatore. Par skolas avīzi pašlaik neviens nedeģ. Turpretī aktīvi darbojas koris. Pēc ārpusklases pulciņiem nav liela pieprasījuma, jo Talsos trīs soļu attālumā atrodas mūzikas skola, mākslas skola, sporta skola, kolosāls Bērnu un jauniešu centrs utjpr. Problēma ir tāda, ka tikai pašvaldību

skolu pedagogiem valsts dzēš studiju kredītu.

***Saprotam, ka divreiz vienā upē iekāpt nevar un viss jāsāk, izlūdzoties Dieva padomu. Kāds būtu jūsu novēlējums vai ieteikums Tukuma kristīgās skolas dibināšanas domubiedru grupai?***

Ar aptauju jums būtu jāapzina tukumnieki, vai būs ar mieru bērnus pēc kristīgās grupiņas „Gaismiņas” sūtīt tālāk uz kristīgo skolu 1. klasē. Priekšlīgumu slēgšana ar vecākiem nav obligāta. Tad to vienu klasi vērtu vaļā ar vienu – diviem diplomētiem sākumskolas pedagogiem. Pat, ja nav nokomplektētas visas klases, laikus jāakreditē sākumskolas programma. Tagad likumu prasības šādu projektu padara sarežģītāku. Valsts finansējumu saņem tikai akreditētas programmas, tāpēc pirmajā pastāvēšanas gadā būtu jāiztiek ar apgrozāmiem līdzekļiem no dibinātāju ieguldījuma vai ziedojumiem. Viens no veidiem, kā pārliecināties, vai tas ir Dieva plāns tavā dzīvē, ir – ja Tu to šausmīgi negribi darīt. Ir pilnīgi vienalga, ko sekulārā sabiedrībā cilvēki runās un pats meklē pēc Dieva prāta. Nav jābaidās no izgāšanās, ir tikai Dieva apsolījums, ka Viņš ir uzticams. Jārēķinās, Mārci, – tiklīdz sāksi ko plašāk darīt kristīgā lietā, tā arī Sātans sarosīsies uz pretdarbību. ☹

Rozentāls: «Pie doktora disertācijas par LELB Satversmi un tās grozījumiem strādāju pēdējos trīs gadus, cerams, ka aizstāvēšana notiks visnotaļ drīz.»



Šī gada 10., 11. un 24. – 25. aprīlī Tukumā varēs apgūt sistēmu, kā iepazīt dvēseles 9 sejas un labāk izprast pašam sevi. Šai sakarā «Ceļamaize» tikās ar Rīgas Lutera draudzes mācītāju, bez piecām minūtēm Dr. theol. Linardu Rozentālu, kurš pārstāv Eneagrammas kristīgi organizēto virzienu.

par to, kas viņš ir, no kā viņš sastāv un kāpēc viņš ir tāds, kāds viņš ir, tas ir solis, kad cilvēks sāk iet garīgās attīstības ceļu. Jo cilvēks sāk jautāt: „No kurienes ir tas, ka man ir tā, kāpēc man patīk vienas lietas, bet nepatīk citas, kāpēc esmu savādāks nekā pārējie?” Un pēc tam es konstatēju, ka arī pārējie ir savādāki, nekā es.

Ja runā par garīgo attīstību lielos mērogos, tad es domāju, ka tas, pie kā ved iepazīšanās ar Eneagrammu, ir, ka tu daudz labāk pieņem sevi, tu pieņem to, ko tevī nav iespējams mainīt, tu saproti labāk to, ko tu vari mainīt vai kas tevī var mainīties, un tu daudz labāk pieņem citu cilvēku dažādību. Un tev ap sirdi kļūst vieglāk. Tā, manuprāt, ir nozīmīga garīgās attīstības pakāpe, kad tu pārstāj izraidīt laukā citādos un teikt – šim te nav vietas, šai tautai nav vietas, šai konfesijai nav vietas. Un, lai arī tev nav nekā kopīga ar kādiem cilvēkiem, tu saproti, ka viņiem Dieva kopējā bildē ir sava vieta. Lai arī tev šobrīd ar viņiem nav par ko runāt, tu ļauj viņiem vienkārši šeit būt. Un viņi ļauj būt tev.

### ■ Cik sarežģītā līmenī būs nodarbības? Vai nepieciešamas priekšzināšanas?

Ja tukumnieki vēlas, pirms nodarbību apmeklēšanas var izlasīt grāmatu «Eneagramma. Devīņas dvēseles sejas», kā arī iepazīties ar internetā Lutera draudzes mājas lapā ([www.luteradraudze.lv](http://www.luteradraudze.lv)) pieejamajiem materiāliem, bet tas nav obligāti. Jo semināra pirmais lielais posms būs tas, ka mēs mēģināsim „uzgleznot” šos 9 raksturus, lai jebkurš kursa dalībnieks vai dalībniiece spētu identificēties ar kādu no šiem raksturiem. Līdz ar to varbūt pat ir labi, ka nav priekšzināšanu. Pēc tam, kad būsī sapratis (-usi), kurā gleznā tu iederies, tad jau skatīsimies, ko lai ar gleznu darām. Izrunāsim, kas ir galvenās krāsas (lielās lietas), kuras tu nevari izmainīt, bet kuras no mazajām detaļām tu vari ar mazu otiņu piekrāsot. Parasti šie semināri notiek daudz ilgāku laiku, nekā mums tam Tukumā atvēlēts. Jo jāļauj tam visam sevī nosēties. ☺

SAGATAVOJA ELĪZA DEĢE

## Kurā gleznā tu iederies?

### ■ Kā tu piekriti „Viva Familia” pasniegt Eneagrammas kursu?

Jautājums par sevis iepazīšanu ir ļoti liela mērā saistīts ar attiecībām ar citiem cilvēkiem, jo, manuprāt, viens no mērķiem ir – esmu apzinājis savus mīnus, savas vājās puses. Bet nākamais ir, ka šīs vājās puses, šīs manas problemātikas vienmēr saspēlējas ar citiem cilvēkiem, ietekmē ģimeni. Patiesībā ir visai bezjēdzīgi nodarboties ar sevis iepazīšanu, ja to, ko tu esi pie sevis sapratis un atklājis, tu kaut kādā veidā nepraktizē šajās attiecībās. Jo attiecības ģimenē jau ir tā telpa, tas spogulis, kurā tu ļoti labi ieraugi to, kas tev trūkst. Distancējoties no cilvēku rakstura tipoloģijām vai dažādiem veidiem, kā cilvēki mēģina saprast, kas ir kopīgais un kas – atšķirīgais. Kaut vai bibliiskais skatījums uz pirmajiem cilvēkiem Ādamu un Ievu – viņi viens otrā redz to, kas otram pietrūkst. Pati cilvēka radīšana jau ir izteikta tā: cilvēkam nav labi būt vienam, jo viņam pietrūkst tas, kas ir otram. Tur ir tā saspēle.

Ja runā par Eneagrammu – šo 9 raksturu modeli – tas jau būtu diezgan bezjēdzīgs, ja runa būtu tikai par to, kuram raksturam es pieredu. Ja man nav telpas, kur es to varu praktizēt, tad no tā nav nekādas nozīmes. Tās būtu vienkārši tukšas zināšanas.

### ■ Tad uz šiem kursiem būtu jānāk kopā vīram un sievai?

Protams, ka ģimenes konteksts pie sevis iepazīšanas ir ļoti interesants. Arī šeit, Lutera draudzē, uz šādiem kursiem nākuši galvenokārt ģimenes cilvēki.

Kāpēc mums rodas nepieciešamība sevi iepazīt? Tādēļ, ka mēs sastopamies ar kaut kādām problemātikām. Es jau ar viņām nesastopos, sēžot istabā un lasot grāmatas. Es ar tām sastopos attiecībās – darbavietā, ģimenē. Tad es piepeši sāku saprast, ka kaut kas nav labi, ka man kaut kā trūkst. Un tad es mēģinu saprast, kas tas ir un no kurienes tas nāk.

### ■ Vai Tu šo pieeju apguvi Vācijā?

Jā. Pirmoreiz par Eneagrammu plašāk uzzināju no Jura Rubeņa kristīgās meditācijas kopienā «Elijas nams». Pirms tam biju par to dzirdējis un izlasījis Ričarda Rora grāmatu, kas tagad ir pieejama arī latviski. Tīri nejauši atklāju, ka Vācijā ir tāda ekumeniskā Eneagrammas apvienība, kura piedāvā tālāk izglītojošus kursus. Tur, satiekoties ar cilvēkiem, kuri ar Eneagrammu nodarbojas jau vairākus gadus, tā bija dziļa un lieliska pieredze.

### ■ Vai pastāv divas skolas – Eiropas un Amerikas?

Tas nav tik daudz saistīts ar kontinentiem. Patiesībā

pastāv vismaz četras skolas. Viena no tām ir kristīgi orientētā skola, kuru pārstāv vācietis Andrēass Eberts, amerikānis Ričards Rors. Otru varētu dēvēt par garīgi-psiholoģisko skolu, ko pārstāv Helēna Palmere, Riso-Hadsons. Tie visi ir amerikāņi, un šī skola tiešām vairāk saistās ar Ameriku. Vēl ir ezotēriski-garīgā un ceturtā, kas vairāk ir veidojusies kā skola, kas apskatā, kā Eneagrammu izmanto biznesā. Šī pēdējā ir tīri praktiska – bez kaut kādām garīgām, psiholoģiskām lietām. Pabeidzu Eneagrammas kursu Vācijā, bet, tā kā paralēli rakstīju arī doktora disertāciju, tad esmu apguvis Eneagrammas kursu tik, cik man pieticis laika. Esmu nolēmis iedziļināties tajā daudz dziļāk.

### ■ Vai Tu jūties kā Eneagrammas misionārs – tā kā sludini, izplati?

Grūti teikt. Drīzāk nē. Vienīgi man šķiet simpātiski, ka Eneagrammas ideja, kas, manuprāt, ir ļoti piemērota Latvijas sabiedrībai šobrīd, pie mums sākotnēji ienākusi caur baznīcu. Ka tieši šis kristīgi orientētais virziens ir bijis tas, caur kuru latviski izdota pirmā grāmata par Eneagrammu. Pirmie semināri šeit notika saistībā ar Rīgas Lutera draudzi. Protams, tāpat kā jebkura lieta, kas ir ļoti plaša, piemēram, meditācija, Eneagramma iesaista ļoti daudz atšķirīgu cilvēku ar

dažādām interesēm.

Man ir tāda sajūta, ka es par šo tēmu vairāk gribētu uzrunāt tieši garīgā ceļa meklētājus baznīcas vidē, kuriem ir garīgā interese. Pilnībā piekritu domātājiem, kas saka: „Tu nevari iepazīt Dievu bez tā, ka tu iepazīsti sevi.” Jo, ja mēs runājam par garu, tad mēs esam šī gara mājoklis. Un tu nevari nonākt pie gara, kamēr tu neesi „izkods cauri” savu virspusi, to savu ego, kas ir caurvīts un savīts ar visu to, par ko runā šie 9 raksturi.

Eneagrammas nosaukums ir mazliet kontraversāls, jo sākotnēji vispirms izveidojās 9 raksturu teorētiskie apraksti. 9 tādēļ, ka tie balstās agrīno „tukšneša tēvu” definētajos 9 saknes grēkos. Raksturs ir tas veidojums vai, tēlaini izsakoties, audzējs, kādā veidā cilvēks ir izveidojies ap šo saknes grēku. Šie 9 apraksti tika salikti kopā ar tādu senu simbolu, ko sauc par Eneagrammu. Tika konstatēts, ka attiecības raksturu starpā un dinamika, kā rodas attiecības starp raksturiem un līdz ar to arī cilvēkiem, atbilst šai figūrai. Tāpēc figūra ir kā laba ilustrācija šiem 9 raksturiem, un tādēļ arī mācība kopumā ieguvusi Eneagrammas nosaukumu.

### ■ Vai Eneagrammas izziņāšana varētu dot grūdienu cilvēka garīgajai attīstībai?

Noteikti. Jo tajā brīdī, kad cilvēks sāk interesēties

Pārreģistrācija nozīmē to, ka draudzes locekļu uzskaitē pārreģistrācijas sākumā ir 0, un visa draudzes dzīve tiek „pārstartēta”

# Uzsākta pārreģistrācija

Mācītājs  
MĀRCIS ZEIFERTS  
Revidente  
DAINA BAHA

## Kāpēc pārreģistrācija?

Ir nobriedusi objektīva nepieciešamība apzināt visus draudzes locekļus, kas sevi uz pašreizējo brīdi uzskata par piederīgiem Tukuma evaņģēliski luteriskajai draudzei, lai turpmākajos gados būtu iespējams pilnvērtīgi nodrošināt draudzes locekļu garīgo aprūpi. Piederību konkrētai draudzei visbiežāk nosaka dzīvesvieta. Kā kristītu un iesvētītu draudzes locekļu aicinājums un pienākums ir kopt savu kristīgo identitāti un ticību draudzes kopībā un Kristus mīlestībā. Kopš pēdējās draudzes pārreģistrācijas 2005. gadā notikušas ievērojamas skaitliskas izmaiņas – draudzē ir iestājušies ne mazums jaunu draudzes locekļu un vēlāk kļuvuši neaktīvi, draudzi ietekmējusi arī demogrāfiskā situācija u.c. Bez tam dati draudzes kartotēkā ir novecojuši, un kancelejas darbinieces ikdienā saskaras ar neprecizitātēm draudzes locekļu dzīves faktos. Pārreģistrācija nozīmē to, ka draudzes locekļu uzskaitē pārreģistrācijas sākumā ir 0, un visa draudzes dzīve tiek „pārstartēta” no jauna. Tāpat pārreģistrācijas gaitā ir atvēlēts laiks īpašiem dievkalpojumiem ar atsevišķu sprediķu ciklu par draudzes un garīgās izaugsmes tēmām rudenī. Pēc pārreģistrācijas būs svarīgi radīt apstākļus un nosacījumus, lai palīdzētu ikvienam atrast savu vietu draudzē, iesaistītu draudzes brāļus un māsas draudzes dzīvē un kalpošanas grupās. Kopējais pārreģistrācijai atvēlētais laiks – no 5. aprīļa līdz 22. novembrim (Lieldienas – Mūžības svētdiena).

## Pārreģistrācijas norise - nav iemeslu satraukumam

Pārreģistrācija sevi ietvers ne tikai pārreģistrācijas anketas aizpildīšanu un iesniegšanu kancelejā, bet visā pārreģistrācijas gaitā notiks izskaidrošanas darbs, informējot draudzi

**Tā kā pēdējos 10 gados ir notikušas ievērojamas izmaiņas draudzes locekļu reģistros, draudzes padome 1. martā lēma par draudzes locekļu pārreģistrācijas nepieciešamību.** Draudzes locekļu pārreģistrācija ir uztverams vispirms kā garīgs, ne tikai formāls notikums. Lai draudze būtu vienota, dzīva, elpojoša un garīgi augoša, tai ir nepieciešams laiku pa laikam atrast jaunu un drošu pamatu, apzinot reālo ainu, cik cilvēku, ģimeņu vai novada iedzīvotāju saista un saistīs s savu ticīgā ikdienu ar Tukumā evaņģēliski luterisko draudzi.



no kanceles, interneta mājas lapā, ar bukletu starpniecību, ar informāciju pie ziņojuma dēļa un avīzē „Ceļamaize”.

Vecajiem cilvēkiem, kam ir sarežģītas iespējas pašiem doties ārpus mājas – varam aizvest pārreģistrācijas anketu un pagaidīt, kamēr tā tiek aizpildīta, vai palīdzēt to aizpildīt, pie reizes arī iepriecinot cilvēku ar ciemošanos.

## Kas man ir jādara?

Draudzes locekļu pārreģistrācijas anketas būs iespējams saņemt baznīcā vai draudzes namā, kā arī lejupielādēt no draudzes mājas lapas, sākot ar 5. aprīli. Aizpildītās anketas lūgums nogādāt līdz draudzes kancelejai personīgi vai pa pastu, kā arī e-pastu. Nepieciešamības gadījumā – zvaniet, un mēs tām aizbrauksim pakaļ jūsu dzīvesvietās, iepriekš vienojoties par laiku. Draudzes darbinieki var palīdzēt jums aizpildīt anketas, ja izsacīsiet tādu vēlēšanos. Ja rodas neskaidrības, lūgums zvanīt uz kanceleju tālr. 63122305 vai mob. 20221951.

## Kam būs jāaizpilda pārreģistrācijas anketas?

Pārreģistrācijas anketas būs jāaizpilda pilnīgi visiem, kas turpmāk vēlēšies piedalīties draudzes dzīvē.

Draudzes piederību līdz ar pārreģistrācijas anketu aizpildīšanu ir iespējams atjaunot tiem, kas agrākos gados kristīti vai iesvētīti. Tāpat draudzē ar pārreģistrāciju var iestāties tie, kuri agrāk ir piederējuši citā draudzē, bet šobrīd vēlas iestāties Tukuma evaņģēliski luteriskajā draudzē. Anketas būs jāaizpilda gan par pieaugušajiem, gan atsevišķi par nepilngadīgiem bērniem. Ja jums rodas neskaidrības, kādos gadījumos ir jāaizpilda pārreģistrācijas anketas, vērsieties ar savu jautājumu pie draudzes darbiniekiem.

## Būtiski jaunievedumi

Turpmāk par draudzes ikgadējo ziedojumu katrs varēs brīvi pēc saviem ieskatiem izšķirties pats. Nebūs vairs noteikts konkrēts ziedojums kā agrāk, bet katra paša draudzes locekļa ziņā būs vienreiz gadā ziedot draudzes noteiktajām vajadzībām. Ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmis, ne smagu sirdi vai piespiests; jo priecīgu devēju Dievs mīl (2. Kor. 2,7).

Joprojām pastāv iespēja ikgadējo maksājumu veikt draudzes kancelejā pret kvīti, ar interneta bankas starpniecību, lai būtu iespējams pārliecināties, ka vismaz vienreiz gadā esat veicis ziedojumu, un attiecīgi esam par katru atsevišķi veikuši uzskaiti.

Turklāt tuvākajā laikā ieviesīsim iespēju ziedot ikgadējo ziedojumu baznīcā, speciāli šim nolūkam paredzētā aploksnē, klāt pievienojot vienkāršu apliecinājumu – ar savu vārdu un parakstu, ziedojuma summu, par kādiem ģimenes locekļiem ziedojat – un iemetot šo aploksni baznīcas ziedojumu kastītē. Tādā veidā jums nebūs obligāti jāpameklē draudzes kanceleja vai jāveic maksājums ar interneta bankas starpniecību, lai veiktu ikgadējo ziedojumu, bet to varēsiet izdarīt, atnākot uz dievkalpojumu svētdienā. Informācija par šo ziedošanas veidu būs saņemama baznīcā.

## Visi parādi tiks atlaisti

Draudzes locekļu pārreģistrācija nozīmē atvērt jaunu lapaspusi draudzes ikgadējo ziedojumu uzskaitē. Draudzes padome lēma, ka visi parādi par neveiktajiem ikgadējiem ziedojumiem iepriekšējos gados tiks atlaisti. Mūsu nolūks ir skaidrot, ka no draudzes locekļu ikgadējiem ziedojumiem tiek segti draudzes izdevumi, kuru iztrūkums rada nevienlīdzīgu situāciju iepretī tiem, kas to dara regulāri. Vienlaicīgi draudzes valde nevēlas radīt apstākļus, ka nesamaksāto ikgadējo ziedojumu dēļ, draudzes locekļi no draudzes atsvešinās. Tamdēļ iepriekšējos gados nemaksātais netiks uzskatīts par parādu. Draudzes locekļiem ir aicinājums regulāri veikt draudzes ikgadējos maksājumus. Ikvienam ir iespēja pārliecināties par veiktajiem maksājumiem, pazvanot uz draudzes kanceleju vai painteresējoties klātienē.

## Draudzes locekļu tiesības un pienākumi

Saskaņā ar Latvijas evaņģēliski luteriskās Baz-

nīcas Satversmi, draudzes loceklim ir šādi pienākumi: dzīvot Kristu apliecināšanu dzīvi, apmeklēt draudzes dievkalpojumus un lietot Svētos Sakramentus, ziedot draudzes darbam, ievērot draudzes kārtību, izpildīt LELB noteikumus un priekšrakstus, bez svarīga iemesla neatteikties no amata, kurā ievēlēts, šo amatu godīgi izpildīt. Vecāku īpašs uzdevums ir vest pie kristības un kristīgi audzināt savus bērnus.

Tāpat arī Satversme nosaka draudzes loceklim savas tiesības: vērsties pie draudzes mācītāja savās garīgajās vajadzībās, slimības, trūkuma un nespēka gadījumā saņemt materiālu palīdzību, ciktāl draudzes līdzekļi to atļauj, piedalīties draudzes sapulcē, vēlēties un tikt ievēlētam LELB amatam, tikt laulātam, kļūt par krustvecāku, tikt kristīgi izvadītam.

## leguvmi no pārreģistrācijas

Katram draudzes loceklim pienākums ir ne vien apmeklēt dievkalpojumus, svinēt Sakramentus un maksāt ziedojumus, bet arī katram individuāli un kopīgi kā draudzes locekļiem rūpēties par kristīgas dzīves paplašināšanos un savstarpēji atbalsta sniegšanu ticības pilnveidošanās ceļā gan tiem, kas jau vairāk vai mazāk aktīvi dzīvo kristīgu dzīvi, gan tiem, kas vēlas vai vēlētos pievērsties kristīgai ticībai.

Jo aktīvāk ar savu darbību piesaistīs jaunus draudzes locekļus draudzei un esošos draudzes locekļus iesaistīs draudzes dzīvē un interešu īstenošanā, jo vairāk pavērsies iespējas īstenot draudzes misiju – Evaņģēlija sludināšanu un kalpošanu savam tuvākajam Kristus mīlestībā. ☺

Kaut gan draudzes pērminderim **Ivaram Bergam** nav tiešas radniecības ar slaveno Ulmanlaiku fotogrāfu Žani Bergu, viņš dzīvo simtgadīgā mājā (ar mājasgrāmatu no 1905. gada), un viņa dzimta mīt Tukumā kopš II Pasaules kara juku gadiem. Viņa vectēvs Jēkabs no Saldus bijis namdaris – būvgaldnieks. Interesanta sakritība – 1913. gadā kāds cits būvgaldnieks J. Bergs uzņēmies uzstādīt sienu paneļus Tukuma dievnāmā.



# Dievs darbojas caur mums

▶ ARVĪDS DEĢIS

**Kā Jūs organizējat mājas dzīvi ar trim maziem bērniem?**

**IVARS:** - Man jau vienkārši – es no rīta aizbraucu uz darbu, un ar pārējo Līga tiek galā. Vakarā pārrodos uz siltām vakariņām, uzvelku mājas čības, sēžu un priecīgs prasu: „Kur ir vakariņas?” (smaida) **Izklausās pēc izteikti patriarhāla ģimenes modeļa.**

**IVARS:** - Būtu jau labi, ja varētu ieturēt līdzsvaru ģimenes pienākumos un palīdzēt sievai mājas solī. Mājas iekšdarbus ar koku veicu kā hobiju, bet nesaucu to par savu profesiju. Kaut gan karjeru sāku kā apmetējs. Pēc RTU iegūtās profesijas, kur iestājos tikai 40 gados, esmu būvinženieris (būvnieks). Tāmēju ēku karkasus un grīdu konstrukcijas, gūstot no tā emocionālu gandarījumu. Pirms tam diezgan ilgu laiku strādāju kā darbu vadītājs celtniecībā. Celtniecība ir radoša un dinamiska darba sfēra, vienmēr var atrast kādu izaicinājumu.

**Kurā brīdī notika šī nopietnā pievēršanās teoloģiskiem jautājumiem, kas nav tipiska būvinženierim?**

**IVARS:** - Dievs nekad nav tipisks. Pirms septiņiem gadiem mēs ar sievu iesvētījāmies. Tobrīd man bija 42 gadi. Viss aizsākās vienkārši, jo man patīk ceļot un bijušais šefs man piedāvāja bezmaksas ceļojumu uz Romu. Kad nonācu Romā, aptvēru, ka tas bija katoļu baznīcas organizēts svētoceļojums. Mūs izvadāja pa Vatikānu, un bija pieņemšana pie tābrīža pāvesta kopā ar 3000 cilvēkiem. Tad sāku

domāt, ka tajā visā ir kāda sāls..Tālāk tas bija garīgās izaugsmes process.

**Vai sieva teica, ka tev jāstudē par luterāņu mācītāju?**

**IVARS:** – Aizgāju studēt tāpēc, ka sieva apgalvoja: „Es negribu dzīvot ar mācītāju,” un nepametu šīs studijas tāpēc, ka biju paguris, dziļās pārdomās par slodzi augstskolā un dzirdēju sievas sarunu ar viņas draudzeni blakus istabā, kur izskanēja aprauta frāze: „Kad cilvēks pārstāj mācīties, viņš vienkārši degradējas.” Man bija skaidrs, ka tā bija Dieva zīme un šādi lēmumi nav manējie, bet Viņa kompetencē.

**Tagad tu 3. kursā esi paņēmis akadēmisko atvaļinājumu un uz ordinēšanu netiecies?**

**IVARS:** - Pagaidām nē. Pērminders Vilnis Auziņš no mūsu draudzes ir ticis tālāk un šogad absolvēs Lutera akadēmiju. Šobrīd man ir garīgā vājuma periods un uzskatu ģimeni par savu Evaņģēliju. Šaubos par studijās apgūtajām zināšanām. Taču, ja Dievs to gribēs, es nākotnē kļūšu par evaņģēlistu vai palīgmācītāju, nesakot Viņam „nē”.

**LĪGA:** - Viss ir Dieva ziņā. Ja Ivars kļūs par mācītāju, es būšu mierā ar to.

**IVARS:** - Dievu nevaru ielikt savu priekšstatu kastītē, un reliģija nav tik prognozējama un saprotama kā celtniecība. Vienīgais, ko no mums gaida, lai domājam bez aizspriedumiem. Ir jābūt neatlaidīgam, jāpārvērtē sava dzīve un Viņš pavērs durvis, nav jālaužas tur ar varu iekšā. Dievs ir suverēns. Šobrīd par mācītājiem ordinē tikai tos, kas savas spējas apliecinājuši

darbībā, pierādījuši sevi, iedzīvojušies un ko aicina kalpot konkrēta draudze. Tas ir ļoti pareizi, ka nenotiek automātiska sadale pa draudzēm pēc augstskolas beigšanas. Ja ir ģimene un vēl darbs, kur pelni dienšķo maizi, daudzi cilvēki sadeg. Godīgi sakot, es nevēlos „izdegt”. Neticu, ka Dievam vajadzīgas nelaimīgas un šķirtas ģimenes...

**Svarīgākais ir bērnos ieaudzināt garīgās vērtības, ja?**

**IVARS:** - Jā, tāpēc savu kalpošanu tagad redzu ģimenes lokā. Tas, ka bērniem ir siltas mājas, jumts virs galvas un viņi ir paēduši, apģērbti, ir pietiekami daudz. Pārējo skatīsimies.

**LĪGA:** - Mums nav tik svarīgi tas, ko pilsēta mums piedāvā, bet tas, ko paši varam bērniem nodrošināt.

**Bērnu jau esat nokristījuši?**

**LĪGA:** - Jēkabs Kaspars ir kristīts, bet Rūta un Alise mums ir uzticētas kā audžuģimenei – kopš 2014. gada 16. decembra. Ņemot vērā meiteņu pagātņi un viņu mātes nodarbošanos, domājams, ka viņas ir kristītas.

**IVARS:** - To jau var noskaidrot. Visticamāk, vecākā meita ir gājusi Svētdienas skolā. Tad, kad viņas pietiekami ilgi spēš noturēt uzmanību, laidīsim viņas pie Ingas Kalniņas uz Svētdienas skolu. Uzskatu, ka tur ir pietiekami aizraujoši. Protams, ja viņas pašas to gribēs.

**LĪGA:** - Audžuģimenē bērni dzīvo tik ilgi, kamēr viņu vecākiem tiek atjaunotas vecāku tiesības, vai arī notiek adopcija/ņemšana aizbildniecībā.

**IVARS:** - Likums nosaka, ka audžuģimenei ir pirmā roka uz adopciju.

**Vai jūs meitenes jau uztver kā mammu un tēti?**

**LĪGA:** - Vecākā meitene mani sauc par mammu Līgu un Ivaru par Ivaru.

**IVARS:** - Reizēm viņai gan izsprūk „tētis Ivars”. Grūti pateikt, ko īsti domā mūsu audzumeitas. Mums tā doma gaisā virmoja diezgan ilgu laiku, ka mēs varētu kādam bērnam palīdzēt un rūpēties. Tas mums bija kopīgs lēmums un ilg process, taču ne mūsu saplānots, bet Dievs to vadīja. Neiedomājami, kā tas viss pašķīrās. Piemēram, par Kaspariņu Līgai zvanīja meitene, kura dzīvo Kuldīgā, lai gan puika fiziski atradās Valmierā. Uzskatām, ka tas ir tīri Dieva darbs caur mums.

**Cik ilgi esat precējušies?**

**IVARS:** - Sirsniņ, tu esi spējīgāka uz cipariem.

**LĪGA:** - Kopā mēs esam 19 gadus. Laulības saites ir nepilnas 17.

**IVARS:** - Pirms tam man bija cita laulība, kurā dzima trīs bērni, kas nu jau ir bišķiņ pieauguši. Vecākajam dēlam šogad būs 30, otram dēlam paliks 29, un meita ir 23.

**Kāpēc tevi vairs neredz dievkalpojumos kā pērminderu?**

**IVARS:** - Kā pērminders esmu devies „sabata gadā”. Jo Līga ir atsākusi strādāt kā pārdevēja – stila konsultante veikalā „Pola” un, kad viņas plūstošais grafiks iekrīt brīvdienās, man jāsež mājās ar trijiem bērniem. Lai Līga galīgi „neuzkārtos”, uz baznīcu ejam maiņās. Sanāk retāk – jā. Ja esam pieci pērminderi, pārējie mani var mierīgi aizstāt. Manuprāt, būtu labi no esošo vīru vidus izraudzīties klāt jaunus pērminderus. Kāpēc ne?

**Kā tu raugies uz ideju par „Vīru klubu” dibināšanu draudzē?**

**IVARS:** - Uz to raugos ļoti pozitīvi, jo agrāk jau bija vīru grupa. Mums ir vīru lietas, ko pārrunāt savā starpā. Specifiski vīru jautājumi, ko ģimenē vien nevar atrisināt. Dažkārt sievas nespēj saprast vīriešu problēmas un sniegt adekvātu atbildi.

**Kā māksliniece – apģērbu modelētāja kur vēl darbojaties, izņemot omulīguma radišanu mājās?**

**LĪGA:** - Brīvajā laikā darīnu apģērbus un citas lietas, ko spēju izdarīt ar radošo pieeju. Ikdienā esmu veikala „Pola” konsultante. Palīdzu sievietēm izvēlēties, sniedzu padomus, kā saskaņot un piemeklēt apģērbus, nevis stāvu un tikai izsītu kases čekus.

**IVARS:** - Šķiet, ka abi esam radoši. Jo aizeju vietā, kur nekā nav, un pēc tam tur pacelsies nams.

**LĪGA:** - Ne tikai nams, jo Ivars tiek galā arī ar sarežģītākiem projektiem. Agrāk viņš spēja uzcelt mājas no pamatiem līdz atslēgai. Kā meistaram bijuši ļoti izaicinoši objekti, kas paaugstināja viņa kvalifikāciju.

**Ja jums dzīvē gadās „melnā strīpa”, jūs lūdzat Dievu kopā?**

**LĪGA:** - Ivars aiziet un lūdz savā cellē, es – savā.

**IVARS:** - Mēs nepraktizējam kopīgu lūgšanu. Bet, kad ilgāku laiku esi ar tuvu cilvēku, tu jau jūti, kas viņam aiz ādas un kādas emocijas virmo gaisā. Esmu padomju gadu produkts, un mani vecāki neapmeklēja baznīcu. Acīmredzot vecāmāte bijusi ticīga, jo es atradu senu dziesmu grāmatu. ☺



# Esi sveicināts, mīlais draugs!

Priecājamies Tevi atkal satikt! Iepriekšējā reizē mēs Tevi iepazīstinājām ar mūsu labo Draugu – Jēzu un pastāstījām, kā Jēzus pie mums ieradās. Vai atceries? **Soreiz mēs Tev vēlamies pastāstīt kādu notikumu no Jēzus dzīves. Stāsts ir atrodamas arī Bībelē – Mateja evaņģēlija 19.nodaļā.**

## Jautājumi Tavām pārdomām pirms stāsta izlasīšanas:

■ **Vai kādreiz ir bijis tā, ka kāds ar Tevi nav spēlējies?**

■ **Vai ir bijis tā, ka neviens nevar vēltīt Tev laiku?**

■ **Kā tu toreiz juties?**

Daudz cilvēku sekoja Jēzum, lai kur viņš ietu. Pie

Jēzus nāca jauni, veci un pat slimi cilvēki. Jēzus runāja ar cilvēkiem un rūpējās par tiem. Viņš tiem vienmēr stāstīja par Dieva mīlestību.

Kādu dienu dažas mammas un tēti nolēma pie Jēzus atvest savus bērnus. Māmiņas un tēti vēlējās, lai viņu bērni redz Jēzu. Viņi vēlējās, lai Jēzus bērniņus svētī un lūdz par tiem Dievu.

Bērni kopā ar saviem vecākiem tuvojās Jēzum. Viņi jau redzēja Jēzu. "Ātrāk! Ātrāk! Skriesim pie Jēzus!" sauca bērni. Viņi jau bija pavisam klāt Jēzum.

Bērni sāka skriet. Bet, kad viņi bija jau pavisam tuvu, Jēzus draugi (mācekļi) bērnus apturēja. Viņi teica: "Ejiet prom! Jēzus šodien ir parāk aizņemts, lai

## ZELTA PANTS:

Mateja evaņģēlijs 28:20

**"Es esmu pie jums ik dienas!"**

tiktos ar bērniem. Viņam nav laika."

Bērnu vecāki noskuma. Bērni noskuma. Viņi lēnām apgriezās un devās mājās. Tad māmiņas, tēti un bērni izdzirdēja Jēzus balsi. Jēzus nedomāja kā mācekļi. Jēzus sacīja: "Laidiet bērniņus

un neliediet tiem pie Manis nākt, jo tādiem pieder Debesu valstība."

Tūlīt pat bērni skrēja atpakaļ pie Jēzus. Viņš uzlika rokas uz bērnu galvām. Jēzus lūdza par katru bērnu, lai Dievs viņu sargā. Bērni saprata, ka Jēzus viņus ļoti mīl un ka Jēzum vienmēr atradīsies laiks bērniem.

**ATCERIES! Jēzum vienmēr būs laiks, ko Tev vēltīt. Viņš nekad nav tik aizņemts, lai nevarētu būt kopā ar Tevi. Viņš vienmēr būs kopā ar Tevi, ja vien Tu vēlēšies. Viņš tevi ļoti mīl.** ☺

## Vai Tev ir laiks Jēzum?

Vēlamies Tev pastāstīt arī kādu interesantu notikumu, kas atgadījās meitenītes Kristīnes dzīvē. Padomā, varbūt arī Tev ir gadījies piedzīvot ko līdzīgu?

– „Mammu, es vairs nespēlēšos ar Maiju!” Kristīne teica, ienākot no sētas istabā, „Es ar viņu nedraudzēšos vairs nekad.”

– „Patiešām!?” jautāja mamma, „Kāpēc tu tā izlēmi?”

– „Tu neticēsi, ko viņa šodien izdarīja. Pie viņas ciemos bija atbraukusi māsīca Ilze. Viņa spēlējās tikai ar Ilzi. Visu dienu viņa ar mani nerunāja. Viņa ar mani nemaz nespēlējās. Maija uzvedās tā, it kā es nemaz nebūtu.”

– „Bet tu taču tāpēc nepārstāsi draudzēties ar Maiju,” konstatēja mamma.

Vakara lūgšanu laikā Kristīne visai ģimenei paziņoja: – „Es nevēlos šovakar lūgt Jēzu, esmu ļoti nogurusi. Es negribu lūgt, negribu stāvēt uz ceļiem. Man nāk miegs un es iešu gulēt.”

– „Kristīnīt, atceries, ko tu man šodien stāstīji par Maiju?” ievaicājās mamma.

– „Jā,” norūca Kristīne: „Tu arī domā, ka man ar viņu vairs nevajag draudzēties?”

Mamma atbildēja: – „Nē, meitiņ! Zini, ko es domāju. Tu šovakar uzvedies kā

Maija, jo nepiedalījies lūgšanā.”

– „...bet kāds tam sakars ar lūgšanu?” brīnījās Kristīne.

– „Kopš tu pieņēmi Jēzu savā sirsniņā, viņš ir tavs labākais draugs. Viņš vēlas ar tevi runāt katru dienu. Ar viņu tu vari runāt lūgšanā,” atbildēja mamma, „Kā tu domā, vai viņš nebūs apbēdināts, ja tu ar viņu nerunāsi? Vai viņš nebūs bēdīgs kā tu, kad Maija nerunāja ar tevi?”

– „Jā, mammu,” atbildēja Kristīne: „Tev ir taisnība. Es runāšu ar Jēzu šovakar, vai tu lūgsi kopā ar mani?”

– „Protams, meitiņ,” priecājās mamma: „Bet es tev vēlos vēl ko teikt.”

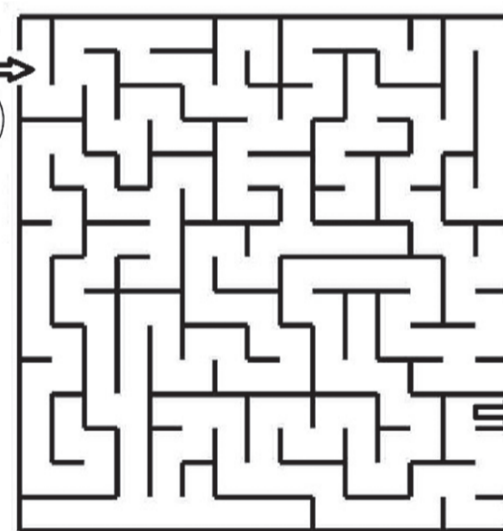
– „Ko, mammu?” – Kristīne apķērās mammai ap kaklu.

– „Jēzus vienmēr runās ar tevi, pat tad, ja tu kādreiz negribēsi. Viņam vienmēr atradīsies laiks priekš tevis, jo viņš tevi ļoti, ļoti mīl.”

Tad mamma ar Kristīni pielūdza Jēzu, noskūpstīja viena otru un devās gulēt. ☺

(izmantoti materiāli no [www.svetdienasskola.lv](http://www.svetdienasskola.lv), attēli no [www.pixshark.com](http://www.pixshark.com))

## Uzdevums nr.1:



**Palidzi bērniņam atrast ceļu pie Jēzus!**

## Uzdevums nr.2:

**Izkraiso attēlu un iezīmē bērniem sejas!**





# Kā tapa Tukuma baznīca

## INTA DIŠLERE

**T**ukumā ordeņa vīri iesākumā apmetās mūsu senču pils vietā Vilkājas pilskalnā, bet jauna mūra pils, domājams, celta 14. gadsimta sākumā lielā kara un tirdzniecības ceļa malā, kas no Prūsijas cauri Tukumam veda uz Rīgu un tālāk uz austrumiem. Tukumā šis ceļš, ko sauca par „gaišo ceļu”, gāja pa tagadējo Lielo, Pils un Rīgas ielu – garām Valgumam. Pie pils atradās miestiņš ar baznīciņu, kas attēlota vissenākajā Tukuma zīmējumā, tā sauktajā Helmsa hronikā. Pirmoreiz Tukuma draudze senrakstos minēta 1461. gadā, bet 1486. gadā baznīca nosaukta kā Svētā Markus kapela, kuras baznīcas lādē savulaik glabājies kāds draudzes loceklis Volmera Butlara 1500. gadā parakstīts dokuments.

16. gadsimta sākumā svarīgs notikums bija baznīcas reformācijas – Mārtiņa Lutera mācības izplatīšanās, kas Rīgā ienāca 1522. gadā, bet Kurzemē un Tukumā sāka izplatīties drīz vien pēc tam. To veicināja Tukuma novietojums lielā satiksmes ceļa malā.

1561. gadā beidza pastāvēt Livonijas ordeņa valsts

un nodibinājās Kurzemes un Zemgales hercogiste, kas nonāca katoliskās Polijas pakļautībā. Tomēr Polijas karalis Sigismunds II Augusts ar īpašu dokumentu 1561. gada 28. novembrī garantēja pirmajam Kurzemes hercogam Gothardam Ketleram (1517–1587) un visiem viņa pavalstniekiem neatkarīgi no to stāvokļa Augsburgas konfesijas brīvību, tas ir, luterāņu baznīcas pastāvēšanu. Pirmie Tukuma luterāņu mācītāji noturēja savus sprediķus

**Pirmoreiz Tukuma draudze senrakstos minēta 1461. gadā, bet 1486. gadā baznīca nosaukta kā Svētā Markus kapela.**

vēl Sv. Markus kapelā.

Lai izzinātu dievnamu stāvokli Kurzemē, hercogs Gothards Ketlers 1565. gadā uzdeva savam superintendentam Štefanam Bilovam izdarīt pirmo vispārējo baznīcu revīziju – vizitāciju. Š. Bilovs bija atradis pussa-

gruvušas koka kapelas pie Jelgavas, Bauskas, Dobeles, Kuldīgas, Ventspils, Kandavas, Tukuma, Talsu un Sabīles pilīm, „kurās līdzšinējie pāvesta priesteri bija noturējuši savas mesas”. Saskaņā ar hercoga Gotharda 1567. gada 28. februāra rīkojumu Kurzemē nolēma celt pavisam 70 jaunas baznīcas, tajā skaitā arī draudzes baznīcu Tukumā. Nav nekādu ziņu, vai tieši 1567. gadā jaunā baznīca Tukumā uzbūvēta, taču tā celta Sv. Markus kapelas vietā un bijusi no koka.

1609. gada oktobrī pēc hercoga Vilhelma rīkojuma notika Tukuma baznīcas vizitācija, kurā konstatēts, ka dievnams „ir ļoti sagruvušā stāvoklī un atkal jābūvē no jauna”. Jau vizitācijas laikā draudzes patroni – draudzē esošo muižu īpašnieki – vienojās, ka jaunais dievnams ceļams vecajā vietā, lai gan savulaik hercogiene Anna (1533–1602) bija vēlējusies celt baznīcu „nedaudz tālāk, citā ērtā vietā”, jo tā atrodas „tuvu hercoga namam un caur to var rasties zaudējumi ugunsgrēkā, arī kara laikos tā var tikt ieņemta no ienaidnieka”. Tā kā Tukuma baznīca bija hercoga baznīca, tad jau 1609. gadā iedibināja

kārtību, ka hercogam jāsedz trešā daļa no visiem būves izdevumiem.

Jaunais dievnams bija ceļams no akmeņiem. Savu artavu celtniecības materiālu piegādē un jaunu zvanu iegādē zviedru nolaupīto vietā apsoliņa dot gan muižu īpašnieki, gan miestiņa iedzīvotāji. Darbus nolēma uzsākt tūlīt. Vai jauno mūra baznīcu patiesi sāka celt 1609. gadā, nav zināms, taču būvdarbi nevedās. Iemesls tam – vairākkārtēja miestiņa izpostīšana zviedru iebrukuma dēļ.

Atkārtoti par baznīcas būvi spriests 1624. gadā, taču patiesībā tās celtniecību iesāka tikai ap 1644. gadu. 1665. gadā baznīcas notārs ziņojis, ka dievnams ir gatavs, vienīgi tornis „sliktā stāvoklī”. Kā pilnīgi pabeigts tas nosaukts 1687. gada 25. jūlija inventāra sarakstā: „Baznīca ir uz-mūrēta, tai sarkans jumts, bojāts vētrā, divi zvani...” Šo gadu Tukuma evaņģēliski luteriskā draudze kopš tā laika uzskatījusi par sava dievnama dzimšanas gadu.

Taču iespējams, ka jaunās baznīcas celtniecība pabeigta jau 1683. gadā, jo tā gada 22. decembrī Tukuma virspilskungs Matiass fon Alten Bokums kopā ar baznīcas

muižniecības priekšniekiem noteica baznīcas taksu – maksu par sēdvietām un apbedījumiem baznīcā. Par to netieši liecina arī 1684. gadā draudzes locekļu dāvinātais kroņlukturis, kas Tukuma dievnamu grezno vēl šodien, kā arī 1684. gada 29. martā hercoga Frīdriha Kazimira akceptētās kom-patronāta tiesības uz draudzes baznīcas pārvaldīšanu kopā ar draudzē esošo muižu īpašniekiem.

Tikai 1753. gadā draudzes muižnieki un Tukuma pilsoņi izšķīrās par dievnama būves pilnīgu pabeigšanu, proti, vecā un „galīgi sabrukušā” strupā torņa vietā uzbūvēt jaunu. Vēsturisko liecību par 1754. gadā uzbūvēto slaido torni, bez kura šodien nav iedomājama Tukuma panorāma, saglabājis dokuments, ko torņa lodē ievietoja tā cēlāji.

Gadsimtu gaitā Tukuma dievnams vairākkārt pārbūvēts un remontēts, bet savu ārējo veidolu nav zaudējis. 2017. gadā atzīmēsim ne tikai 500. gadadienu kopš reformācijas sākuma, bet svinēsim arī 330. gadskārtu kopš Tukuma mūra baznīcas ēkas būves pabeigšanas. Šodien dievnams ir visvecākā saglabājusies celtne Tukumā. ☪



## DRAUDZES NAMS:

**Brīvības laukums 1,  
Tukums, Tukuma  
novads, LV-3101**

### Kanceleja

INGA KALNIŅA  
AGITA BLANKA

Pirmdienās – brīvs

Otrdienās 9:00 – 17:00

Trešdienās 9:00 – 17:00

Ceturtdienās 9:00 – 17:00

Piektdienās 9:00 – 17:00

Sestdienās – brīvs

Svētdienās 9:45 – 10:45,

un pēc dievkalpojuma

tel. 63122305, mob. 20221951

tukumabaznica@gmail.com

### Mācītājs

MĀRCIS ZEIFERTS

draudzes mācītājs pieņem  
baznīcas sakristejā:

Otrdienās 16:00 – 18:00

Piektdienās 10:00 – 12:00

mob. (+371) 29145305

E-pasts: marcis.zeiferts

@gmail.com



## Smeļies vesels!



Baznīcas mākslas eksperts, kurš starptautiski ir pazīstams kā liels mākslas pazinējs, guļ uz nāves gultas. Viņa kolēģi sapulcējas ap nāves gultu. Viņi aizlūdz par mirēju un ieliek tam rokās krucifiksu. Uz to mākslas eksperts ar pēdējiem spēkiem atbild: „Vēlīna gotika, sliktis pakalparinājums.”

Reliģijas mācības stunda. Skolotājs jautā: „Tātad ir pavisam trīs lietas, kurām cilvēks nevar sagatavoties! Kas tās būtu?” Jānītis atbild: „Trīnīši!”

Divi teoloģijas profesori ilgi debatē un strīdas par dogmatiskām tēmām.

Tad atnākušais viesis atsveicinās un dodas prom. Pēkšņi ārā atskan liels būkšķis.

Otrs trepju galā sauc savam viesim: „Vai man ir jāieslēdz gaisma?”

„Nav vairs nepieciešams,” otrs atbild. „Es jau guļu lejā.”

## Ceļamaize

AVĪZE CILVĒKIEM GARĪGOS MEKLĒJUMOS

IZNĀK 6 REIZES GADĀ

Izdevējs: **Tukuma evaņģēliski luteriskā draudze**

Redaktors – žurnālists: **Arvids Deģis**, «Slepenie Aģenti»

e-pasts: degis.arvids@gmail.com

Redaktors – konsultants: mācītājs **Mārcis Zeiferts**

Korektore: **Elīza Deģe**, «Slepenie Aģenti»

Dizains: **Signe Cinīte**, «Lietiškie multimēdiji» Makets: **Signe Cinīte**

Izdevējs: **Tukuma tipogrāfija «Universums A»** Tirāža: 450 eks.

**28. martā plkst. 16**  
**Tukuma evaņģēliski luteriskajā baznīcā**

**Jauktais koris Sōla**  
**aicina muzikālā ceļojumā.**

Latvijas Kultūras akadēmijas  
jauktā kora Sōla koncerts  
talantīgā diriģenta Kaspara Ādamsona vadībā  
ar aicinājumu atbalstīt  
Lestenes baznīcas atjaunošanu.